

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็น
ผู้ประกอบการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัด
นนทบุรี

**Factors Influencing of Choosing to Study Needs of Secondary School Students in
Bachelor Degree Level on Entrepreneurship in Nonthaburi Province**

โดย

ทัศนีย์ อัครพันธ์

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากวิทยาลัยราชพฤกษ์

ปีการศึกษา 2553

ปีที่ทำการวิจัยแล้วเสร็จ 2554

ชื่อโครงการวิจัย	ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็น ผู้ประกอบการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าใน จังหวัดนนทบุรี
ชื่อผู้วิจัย	ทัศนีย์ อัครพันธ์
ปีที่ทำการวิจัย	2554

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำการศึกษาคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 20 แห่ง จำนวน 600 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ และข้อเสนอแนะต่างๆ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นเพศหญิง มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 เกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างเรียนในสายวิทย์ฯ คณิต บิดาประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนมารดาประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่งมีบิดา-มารดาเป็นผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียน ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป และนักเรียนต้องการเข้าศึกษาต่อ คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยประเภทจำกัดรับของรัฐ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า ปัจจัยด้านหน้าที่การงานเป็นปัจจัยที่มีผลต่อมากที่สุด รองลงมา คือ ปัจจัยด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ของสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ ตามลำดับ

Research Project: Factors Influencing of Choosing to Study Needs of Secondary School Students in Bachelor Degree Level on Entrepreneurship in Nonthaburi Province

Name: Tatsanee Akarapin

Year: 2011

Abstract

The objective of this study was to investigate factors influencing of choosing to study on Bachelor degree level in entrepreneurship of secondary school students in Nonthaburi province. Sample consisted of 600 students who were studying in secondary school or be equivalent to in Nonthaburi province. The tool used in study was a questionnaire. Data was analyzed by frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results of this study were found that most respondents were female, the GPA was between 2.51 - 3.00, most of their parents were responsible for tuition fee and were state enterprises employee, the average income per household was more than 30,001 Baht and most respondents wanted to study in the field of entrepreneurship major, faculty of business administration at public university. The factors influencing the samples to study in entrepreneurship major in bachelor level were as follows in sequence: job factor readiness, personal, place, price, marketing promotion, and media.

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่สนับสนุนเงินทุนวิจัยประจำปี 2553 และ รศ.ดร. ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิจัย และอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ และปรับปรุงรายงานการวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ รวมถึงคณะกรรมการการวิจัยทุกท่าน ที่ให้ความสนับสนุนช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งตลอดมา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างที่กรุณาตอบแบบสอบถามทุกท่าน ได้สะดวกเวลาอันสำคัญยิ่งในการให้ข้อมูล ซึ่งทำให้รายงานวิจัยฉบับนี้มีสำเร็จสมบูรณ์

ประการสุดท้าย จากคุณค่าและประโยชน์ของรายงานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแก่บิดา มารดา ตลอดจนครู อาจารย์ ทุกท่านที่ประสิทธิ์ ประสาท ความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ทัศนีย์ อัครพันธ์

ธันวาคม 2554

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	-1-
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	-2-
กิตติกรรมประกาศ	-3-
สารบัญ	-4-
สารบัญตาราง	-6-
บทที่	
1. บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่จะได้รับ	4
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ปัจจัยเกี่ยวกับการศึกษาต่อ	5
ความหมายและทฤษฎีของความต้องการ	10
การเป็นผู้ประกอบการ	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
กรอบแนวคิดในการวิจัย	24
3. วิธีดำเนินการวิจัย	25
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
การทดสอบเครื่องมือ	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การวิเคราะห์ข้อมูล	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	29
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ ในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ	34
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะทั่วไป	42
ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน	44
5. สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	45
สรุปผลการวิจัย	45
อภิปรายผล	48
ข้อเสนอแนะ	51
บรรณานุกรม	52
ภาคผนวก	54

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ	29
ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม	30
ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามแผนการเรียน	30
ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	31
ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอาชีพหลักของมารดา	31
ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียน	32
ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน	32
ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามสถาบันที่ต้องการเข้าศึกษาต่อ	33
ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี	33
ตาราง 10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ของสถาบันการศึกษา	34
ตาราง 11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านราคา	36
ตาราง 12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านสถานที่	37
ตาราง 13 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านการส่งเสริมการตลาด	38
ตาราง 14 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านหน้าที่การงาน	39
ตาราง 15 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านเหตุผลส่วนตัว	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
ตาราง 16 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ	41
ตาราง 17 ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	42

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย	24

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถจะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ และถือได้ว่าการศึกษาคือเครื่องมือสำคัญในการสร้างคนที่สามารถจะทำการพัฒนาสติปัญญาและการต่อยอดภูมิปัญญา เพื่อให้รู้จักคิด วิเคราะห์ และใช้เหตุผล นอกจากนี้การศึกษายังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคนให้สามารถทำการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ได้อย่างสมดุลสอดคล้อง นอกจากนี้การศึกษายังเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ซึ่งการศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพมีความสามารถเต็มศักยภาพ มีการพัฒนาที่สมดุลทั้งสติปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม ตลอดจนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน และการดำเนินชีวิตต่อไปอย่างมีคุณภาพ คนที่ได้รับการศึกษาและมีความรู้ความสามารถสูงย่อมได้เปรียบกว่าคนที่ไม่มีโอกาสได้รับการศึกษา การได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นเป็นวิธีที่สำคัญวิธีหนึ่งในการเลื่อนชั้นทางสังคม สภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันทำให้คนมองการศึกษาเปลี่ยนไป และเปรียบเทียบการศึกษาคือเป็นเสมือนใบเบิกทางหรือเป็นเครื่องมือในการหางานทำ นอกจากนี้การศึกษายังเป็นปัจจัยในการส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นอาชีพที่เปรียบเสมือนตัวเร่งที่นำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ช่วยให้เกิดการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม เป็นการช่วยให้ประชากรกลุ่มต่างๆ มีระดับรายได้ที่ใกล้เคียงกันและมีความเท่าเทียมกันมากขึ้น ทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศดี ระดับรายได้ประชาชนดีขึ้น การศึกษาช่วยให้บุคลากรมีความรู้ทักษะที่จำเป็นต่อการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ แรงงานที่ได้รับการศึกษาสามารถผลิตสินค้า หรือประกอบอาชีพสาขาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้คนมีรายได้เพิ่มขึ้นอันจะเป็นการช่วยลดปัญหาอาชญากรรม ช่วยให้การพัฒนาเศรษฐกิจบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากความสำคัญของการศึกษาดังกล่าวจึงควรส่งเสริมสนับสนุน ให้ทุกคนได้รับการศึกษาในระดับที่สูงยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศต่อไป (อ้างถึงใน สุจิตตพร ตระการกมล, 2548)

ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้นถือเป็นหัวใจหลักในการผลิตกำลังคนและองค์ความรู้ ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและมูลค่ามากที่สุดในการพัฒนาประเทศ เนื่องจาก อุดมศึกษาเป็นรอยต่อระหว่างการเปลี่ยนผ่านคนในช่วงวัยเด็กและเยาวชน เพื่อเตรียมพร้อมก้าวขึ้นไปสู่ผู้ใหญ่ที่จะเป็นกำลังให้สังคม และประเทศชาติต่อไป และจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 การศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาฝึกทักษะกระบวนการคิด

การประยุกต์ความรู้และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มาตรฐาน 4 เน้นให้ผู้คลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และในมาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการมีความสามารถในการประกอบอาชีพ เปรียบประหนึ่งเป็นการสร้างสังคมการศึกษาเชิงประกอบการ และในการยกระดับปรับเปลี่ยนจากแนวทางการศึกษาที่มุ่งเน้นในการสอนนักเรียนให้ออกไปเป็นลูกจ้างหรือพนักงานที่ดีไปสู่แนวทางการศึกษาที่เน้นการเป็นนายตนเอง (หรือการเรียนเชิงประกอบการ) เน้นการเรียนรู้จากการกระทำ เน้นการศึกษาตลอดชีวิต (Webmaster, 2553) นอกจากนี้รัฐบาลได้มีนโยบายที่จะสร้างผู้ประกอบการที่มีอยู่ให้เจริญเติบโตขึ้น เนื่องจากวิกฤติการณ์ทางการเงินและภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ในช่วงปี พ.ศ. 2540 - 2543 ได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทย ทั้งทางตรงและทางอ้อมหลายประการ วิชาธุรกิจต่างๆ ต้องชะลอ หยุดหรือปิดกิจการเป็นจำนวนมากบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ รวมทั้งผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ ต้องถูกออกจากงานหรือเสียโอกาสในการทำงาน ประเทศขาดรายได้จากภาษีอากรที่จะนำมาพัฒนาประเทศ เนื่องจากประชาชนและวิสาหกิจส่วนใหญ่มีรายได้น้อยลง แต่ขณะเดียวกันก็ยังมีช่องทางธุรกิจ และอาชีพอิสระต่างๆ อีกมาก สำหรับผู้ประกอบการรายย่อยท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงในวิถีการดำรงชีวิต และการดำเนินธุรกิจสมัยใหม่ รัฐจึงมีนโยบายชัดเจนในการส่งเสริมพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (Small and Medium - sized Enterprises : SMEs) เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการฟื้นฟู และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว ด้วยการสร้างผู้ประกอบการ SMEs หรือผู้ประกอบการใหม่ ๆ และช่วยเหลือ SMEs ในระยะเริ่มก่อตั้งกิจการให้อยู่รอดอันจะทำให้ประเทศไทยมีฐานธุรกิจ และฐานภาษีที่กว้างขึ้น สร้างรายได้เพื่อนำมาพัฒนาประเทศต่อไป (คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยสนใจศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษาในการนำผลที่ได้ไปวางแผนการจัดการศึกษา และเป็นแนวทางในการช่วยเหลือ พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการและเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียนมัธยมปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเลือกศึกษากับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ด้านพื้นที่ ภายในจังหวัดนนทบุรี
2. ด้านประชากร นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ประกอบด้วยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 19 แห่ง (ที่มา: <http://www.tlcthai.com/education/highschool.php?pro=24&kate=01> วันที่สืบค้น วันที่ 1 กันยายน 2553) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 1 แห่ง (ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา http://2010.vec.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=98&Itemid=87)
3. ด้านระยะเวลาในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาทำการศึกษาในช่วงเดือนมีนาคม ถึงกันยายน 2554 ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคม 2554
4. ด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียนมัธยมปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี โดยกำหนดปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ 8 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยด้านหน้าที่การงาน ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว และปัจจัยด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนมัธยมปลาย หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา พ.ศ. 2553 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดนนทบุรี
2. นักเรียนเทียบเท่า หมายถึง นักศึกษาในสายวิชาชีพที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในปีการศึกษา พ.ศ. 2553 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ในจังหวัดนนทบุรี
3. ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อ หมายถึง ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยด้านหน้าที่การงาน ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ และปัจจัยด้านตลาดแรงงาน ที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ของกลุ่มตัวอย่าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี ได้ทำการทบทวนวรรณกรรม/สารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกรอบในการศึกษา ดังนี้

1. ปัจจัยเกี่ยวกับการศึกษาต่อ
2. ความหมายและทฤษฎีของความต้องการ
3. การเป็นผู้ประกอบการ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. ปัจจัยเกี่ยวกับการศึกษาต่อ

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นเสมือนแหล่งความรู้ที่จะเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อใช้เป็นปัจจัยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ บุคคลทั่วไปจึงให้ความสำคัญแก่การศึกษา โดยมีแนวคิดว่ามีการศึกษาสูงจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ได้ดีกว่า ดังนั้นบุคคลทั่วไปจึงพยายามที่จะศึกษาให้ถึงระดับสูงสุด คือ ระดับอุดมศึกษา จนมีคำกล่าวที่ว่าสังคมไทยเป็นสังคมที่นิยมคนที่มีปริญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งเป็นการศึกษาที่มุ่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทางให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น มุ่งสร้างสรรค์ความก้าวหน้าและความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยเฉพาะการศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ และการที่จะเข้าศึกษาต่อนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้ (วันวิสาข์ แก้วสมบุญ, 2553)

1. ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย

- 1.1 สถาบันมีหลักสูตรการเรียนการสอนตรงตามความต้องการของนักศึกษา
- 1.2 สถาบันมีอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย
- 1.3 สถาบันมีชื่อเสียง
- 1.4 อาจารย์ที่สอนมีชื่อเสียงและมีคุณภาพ
- 1.5 มีการทดลองปฏิบัติงานในสถานการณ์จริง
- 1.6 ความสะดวกสบายของห้องเรียนและสวัสดิการของห้องอเนกประสงค์ต่าง ๆ

2. ปัจจัยด้านราคา

2.1 ค่าเล่าเรียนมีความเหมาะสม

2.2 ระบบการจ่ายค่าเล่าเรียนมีความสะดวก อาจมีการโอนผ่านบัญชีธนาคาร

3. ปัจจัยด้านสถานที่

3.1 สถาบันมีที่จอดรถกว้างขวางและสะดวกสบายแก่นักศึกษา

3.2 มีพื้นที่บริเวณมหาวิทยาลัยกว้างขวางและมีสภาพแวดล้อมที่ดี

3.3 สถานที่ตั้งของสถาบันมีความสะดวกในการเดินทางและเป็นศูนย์กลางในการ

เดินทาง

4. ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด

4.1 ทางสถาบันมีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในสื่อต่างๆ อย่างทั่วถึง

4.2 ทางสถาบันมีระบบการผ่อนผันค่าเล่าเรียนหรือมีทุนการศึกษาให้

5. ปัจจัยด้านหน้าที่การงาน ผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทสามารถเข้าสู่ตำแหน่งบางตำแหน่งได้ง่ายกว่าผู้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี เนื่องจากบางหน่วยงานจะกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าสอบไว้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น เนื่องจากเชื่อว่าผู้ที่มีการศึกษาสูง น่าจะมีวุฒิภาวะและประสบการณ์มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

6. ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ผู้ที่มาศึกษาต่ออาจมีเหตุผลส่วนตัวในการเข้าศึกษาต่อ เพราะอยากมีชื่อเสียง เกียรติยศ อยากได้ชื่อว่าเป็นผู้จบปริญญา ต้องการที่จะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์จากมหาวิทยาลัย โดยเน้นที่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและเนื้อหาวิชาเพื่อสามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

7. ปัจจัยด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ นิสิตบางคนเข้ามาศึกษาต่อโดยการสนับสนุนหรือได้รับคำชี้แจงจากเพื่อน ครู อาจารย์ที่เคยสอนมา ญาติพี่น้องหรือสามี ภรรยาให้การสนับสนุน ตลอดจนได้ทราบข่าวการรับสมัครปัจจัยด้านการเป็นสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของสังคม จากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

8. ปัจจัยด้านตลาดแรงงาน เนื่องจากนิสิตส่วนใหญ่ ก่อนตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ นั้น ต้องมีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเรื่องความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันว่าเน้นไปในสาขาวิชาใด

ความสำคัญและโอกาสในการศึกษาต่อ

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนพัฒนาตนเองด้านต่างๆ ตลอดช่วงชีวิตตั้งแต่วางรากฐานพัฒนาของชีวิตแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันด้านการเปลี่ยนแปลงรวมเป็นพลัง สามารถ

สร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ การพัฒนาประเทศในโลกมีการแข่งขันสูง พลังอำนาจของชาติจะเกิดขึ้นด้วย พลังอำนาจของคนที่มีการศึกษา หรือของคนที่มีความรู้เท่านั้น ดังนั้นถือว่าการศึกษาคือ กระบวนการที่มีความสำคัญสูงสุดในการสร้างชาติอย่างแท้จริง (นุชธิดา เทพลิขิตกุล, 2543) นอกจากนี้การศึกษายังก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ทำให้คนมีความรู้ ความเข้าใจ ในวิทยาการใหม่ ๆ กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ตลอดทั้งมีเหตุผลในการแก้ปัญหาต่าง ๆ การพัฒนาทางการศึกษาก็คือการพัฒนาคุณภาพ และประสิทธิภาพของบุคคล และเมื่อบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมมีคุณภาพแล้วก็จะทำให้สังคมมีการพัฒนาตามไปด้วย ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การศึกษามีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจหลายประการดังต่อไปนี้ (เดโซ บัญญัติ, 2533)

1. การศึกษาผลิตผู้สำเร็จทางการศึกษาสาขาต่างๆ ให้เพียงพอับความต้องการของโครงการพัฒนาเศรษฐกิจ หากขาดแคลนด้านใดด้านหนึ่งการทำงานด้านนั้นจะดำเนินไปไม่ได้
2. ผลต่อรายได้ประชาชาติ และรายได้ส่วนบุคคลเพิ่มขึ้น แรงงานที่ปราศจากความรู้ย่อมมีขีดจำกัดในการเพิ่มผลผลิต แต่แรงงานที่ได้รับการศึกษาย่อมสามารถทำการผลิตได้มากกว่า เพราะเป็นผู้ผลิตที่สามารถใช้เครื่องจักรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. การพัฒนาสังคมด้วยการศึกษานำไปสู่การแก้ปัญหาค่าความยากจน โรคภัยไข้เจ็บ และความโง่เขลา เพราะการศึกษามีไว้เพื่อให้มีฝีมือ ย่อมนำไปสู่การประกอบอาชีพ ทำให้มีรายได้ดี มีเงินรักษาสุขภาพอนามัย ไม่มีโรคภัย ผู้ที่ได้รับการศึกษาย่อมมีความเฉลียวฉลาด
4. การศึกษาเป็นตัวเร่งให้การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นไปได้ด้วยความรวดเร็ว ท้องถิ่นได้ประชาชนที่มีการศึกษาค่ำ มักเป็นสังคมแบบเก่าที่ชอบความเป็นอยู่เรียบง่าย ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง แต่เมื่อได้รับการศึกษาสูงขึ้นผู้ที่ได้รับการพัฒนาฝีมือ ย่อมชอบการเปลี่ยนแปลงจึงไม่ปฏิเสธการผลิตที่ใช้เทคนิควิทยาการแผนใหม่ ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม

นอกจากนี้ มีนักเศรษฐศาสตร์หลายท่าน เช่น อัลเบิร์ต มาร์แชล (อ้างใน พิชญ์สินี ชมภู คำ, 2542) ได้ให้ความเห็นว่าการศึกษาเป็นการลงทุน การศึกษาเป็นการลงทุนที่มีคุณค่าสูงกว่าการลงทุนชนิดอื่น เมื่อลงทุนไปแล้วได้ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนทางการศึกษา ได้แก่

1. กำลังคน (Man power) หมายถึง การศึกษาจะช่วยสร้างกำลังคนในด้านต่างๆ ได้ตามความต้องการของประเทศชาติทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ

2. ทักษะความรู้ (Skill and knowledge) หมายถึง เครื่องมือที่จะช่วยให้บุคคลสามารถทำหน้าที่ทางเศรษฐกิจได้ดีขึ้น

3. วัฒนธรรม (Culture) หมายถึง การสร้างวัฒนธรรมที่มีคุณภาพสูงให้แก่สังคม เป็นการส่งเสริมและปรับปรุงวัฒนธรรมเดิมให้ดีขึ้นและลดสิ่งที่เป็นบ่อนทำลายความเจริญของสังคมให้น้อยลง

4. ความเจริญทางเศรษฐกิจ (Economic growth) หมายถึง การเพิ่มผลผลิตของประชาชาติโดยรวม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2532) มีความเห็นว่าโอกาสทางการศึกษาต่อเป็นประเด็นสำคัญที่ได้รับความสนใจอย่างสูงด้วยเหตุผล 2 ประการ คือ

1. โอกาสทางการศึกษามีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการเพิ่มคุณภาพให้กับคนส่วนใหญ่ในสังคม สำหรับเหตุผลในข้อนี้คงเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปแล้วว่า หากสมาชิกส่วนใหญ่ในสังคมมีโอกาสได้รับการศึกษามากเพียงใด คนเหล่านั้นจะได้รับการพัฒนาให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพมากเท่านั้น ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมมากที่สุด และเพื่อพิจารณาสถานการณ์ในปัจจุบันก็จะพบว่า ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างมาก โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมอุตสาหกรรมมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้มีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ประเด็นที่น่าห่วงก็คือ คนไทยส่วนใหญ่จะสามารถปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงนี้ได้มากน้อยเพียงใด เครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มความสามารถในการปรับตัว ก็คือ การให้บริการทางการศึกษาแก่คนเหล่านั้นอย่างทั่วถึง การศึกษาภาคบังคับไม่เพียงพอต่อสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอยู่ในขณะนี้ ดังนั้นหากคนส่วนใหญ่ในสังคมไทยได้มีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับสูงมากขึ้นเท่าใด โอกาสที่คนเหล่านั้นจะมีคุณภาพและปรับตัวให้ทันกับสังคมใหม่ ก็มีมากขึ้นเท่านั้น

2. ระดับความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา มีผลเชื่อมโยงต่อระดับการกระจายผลประโยชน์อันเกิดจากรัฐบาล ด้วยเหตุผลนี้เองรัฐบาล นักวิชาการ นักการเมือง หรือสื่อมวลชนจึงเห็นพ้องต้องกันในด้านที่จะกระจายผลประโยชน์อันเกิดจากการพัฒนาไปสู่คนส่วนใหญ่ของประเทศให้มากกว่าที่เป็นอยู่ กลไกสำคัญอย่างหนึ่งในการกระจายผลประโยชน์ก็คือ การขยายโอกาสทางการศึกษาไปสู่คนส่วนใหญ่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากข้อเท็จจริงโดยทั่วไปที่ว่า ผู้มีโอกาสทางการศึกษาดีกว่าย่อมมีความสามารถที่จะแบ่งปันผลจากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้มากกว่า ดังนั้นการที่จะมุ่งหวังให้นโยบายการกระจายรายได้สัมฤทธิ์ผลมากขึ้นทางหนึ่งก็จะต้องเน้นการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงมากขึ้น

ในขณะที่เดียวกันในการมีโอกาสเข้าศึกษาต่อนั้นจำเป็นต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ (อ้างใน สิริพร พวงมาลัย, 2543)

3. การที่ครอบครัวมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมดีก็จะส่งผลให้มีโอกาสในการศึกษาต่อมากขึ้นนั่นคือ ครอบครัวที่มีฐานะดี บิดาประกอบอาชีพที่มีเกียรติอยู่ในสังคมจะทำให้ได้รับแรงกระตุ้นในการศึกษาต่อด้วย
4. ผู้ที่มีสติปัญญาสูงก็จะเป็นผลให้มีโอกาสในการศึกษาต่อมากขึ้น เนื่องจากกระบวนการคัดเลือกเข้าเรียนยังใช้ระบบการสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อ
5. การยอมรับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อที่มีแผนการศึกษาต่อในระดับสูงก็จะทำให้ตัดสินใจเอามาเป็นแนวคิดของตน
6. ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงจะทำให้มีความตั้งใจในการเรียนต่อระดับสูงด้วย เพราะผลจากการประสบความสำเร็จในอาชีพและสังคมของผู้ปกครองมีส่วนเป็นแรงบันดาลใจในการตัดสินใจศึกษาต่อ

ปัจจัยที่จำกัดโอกาสทางการศึกษาต่อ

ปัญหาเรื่องโอกาสทางการศึกษามีความเกี่ยวข้องกับฐานะและอาชีพ และหนทางก้าวหน้าในชีวิตตลอดจนสถานภาพความสัมพันธ์ทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งปัจจัยที่จำกัดโอกาสทางการศึกษาได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ (มนัส สุวรรณ และประหยัด ปานดี, 2533)

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ได้แก่

1.1 ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว อาชีพของบิดามารดาเป็นตัวกำหนดรายได้ ซึ่งจะเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาของบุตร จำนวนพี่น้องในครอบครัวและจำนวนพี่น้องที่กำลังอยู่ในสถาบันการศึกษาในปัจจุบัน เป้าภาวะทางเศรษฐกิจที่บิดามารดาต้องรับหน้าที่ซึ่งหมายถึงการจำกัดโอกาสให้เหลือน้อยลง รายได้ของบิดามารดาจึงเป็นเครื่องชี้วัดถึงความสามารถในการส่งเสริมบุตรให้เรียนต่อให้สูงขึ้น

1.2 ความพร้อมของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมในด้านจิตวิทยา เช่น สมอง ร่างกาย ความปรารถนาและความมานะพยายาม ความพร้อมในด้านสังคม เป็นการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา ภาวะเลี้ยงดู ความรับผิดชอบต่อครอบครัว ความห่างไกลของสถาบันการศึกษา ยานพาหนะในการเดินทาง ความสะดวกสบายในการเดินทาง ข่าวสาร การศึกษาและสิ่งกระตุ้นจากภายนอก ในปัจจุบันแต่ละครอบครัวจะมีความพร้อมทางด้านต่างๆ แตกต่างกันโดยเฉพาะครอบครัวที่อยู่ห่างไกลความเจริญยิ่งถูกจำกัดโอกาสทางการศึกษา

2. ความเอื้ออำนวยของโอกาสทางการศึกษา (Opportunity Availabilities)

2.1 ปริมาณของโอกาสหรือจำนวนที่นั่ง (Seats) ที่เอื้ออำนวยให้ได้เข้าศึกษาต่อ

2.2 การกระจายของโอกาส (Opportunity Distribution) ได้แก่ ความเสมอภาคระหว่างในชนบท และความเสมอภาคในสาขาวิชาที่ปัจจุบันมีโอกาสดำกักที่จะเลือกศึกษาตามที่ต้องการ และมีความถนัด การขยายโอกาสทางการศึกษาภาคบังคับ

2. ความหมายและทฤษฎีของความต้อการ

พจนานุกรมในไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546) กล่าวถึง “ความต้อการ” ว่า หมายถึง ความอยากได้ ใคร่ได้หรือประสงค์จะได้ และเมื่อเกิดความรู้สึกดังกล่าวจะทำให้ร่างกายเกิดการความขาดสมดุลเนื่องมาจากมีสิ่งรบกวนกระตุ้น มีแรงขับภายในเกิดขึ้น ทำให้ร่างกายไม่อาจอยู่นิ่งต้องพยายามดิ้นรน และแสวงหาเพื่อตอบสนองความต้องการนั้นๆ เมื่อร่างกายได้รับตอบสนองแล้ว ร่างกายมนุษย์ก็กลับสู่ภาวะสมดุลอีกครั้งหนึ่ง และก็จะเกิดความต้องการใหม่ๆ เกิดขึ้นมา ทดแทนวนเวียนอยู่ไม่มีที่สิ้นสุด

โยธิน ศันสนยุทธ (2533) ให้ความหมายว่า ความต้อการของมนุษย์เกิดจากพฤติกรรมที่มากจากการจูงใจอย่างแยกไม่ออก เมื่อบุคคลเกิดความต้องการ (Needs) ความต้อการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง เขาจะเกิดความเครียด (Stress) ก็จะอยู่โดยไม่เป็นสุขทำให้เกิดแรงขับ (Drive) ที่จำทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อลดความเครียด กระบวนการที่เกิดขึ้นภายในที่ไปกระตุ้นการกระทำนั้นๆ คือ ภาวะรับการจูงใจให้เกิดความต้องการ

นอกจากนี้ ความต้อการ เป็นรูปแบบทางจิตวิทยาหรือความรู้สึก ที่นำไปสู่จุดมุ่งหมายหรือเหตุผล การกระทำของพฤติกรรม แบบจำลองสำหรับความต้อการที่เป็นที่รู้จักคือ ระดับชั้นความต้อการของมาสโลว์ โดย อับราฮัม มาสโลว์ นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน เกี่ยวกับทฤษฎีความต้อการ 5 ระดับชั้น ดังนี้ (A.H., 1971)

1. ความต้อการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้อการขั้นพื้นฐาน ที่มีอำนาจมากที่สุดและสังเกตเห็นได้ชัดที่สุด จากความต้อการทั้งหมดเป็นความต้อการที่ช่วยการดำรงชีวิต ได้แก่ ความต้อการอาหาร น้ำดื่ม ออกซิเจน การพักผ่อนนอนหลับ ความต้อการทางเพศ ความต้อการความอบอุ่น ตลอดจนความต้อการที่จะถูกกระตุ้นอวัยวะรับสัมผัส แรงขับของร่างกายเหล่านี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความอยู่รอดของร่างกายและของอินทรีย์ ความพึงพอใจที่ได้รับ ในขั้นนี้จะกระตุ้นให้เกิดความต้อการในขั้นที่สูงกว่าและถ้าบุคคลใดประสบความล้มเหลวที่จะสนองความต้อการพื้นฐานนี้ก็จะไม่ได้รับการกระตุ้น ให้เกิดความต้อการในระดับที่สูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ถ้าความต้อการอย่างหนึ่งยังไม่ได้รับความพึงพอใจ บุคคลก็จะอยู่ภายใต้ความ

ต้องการนั้นตลอดไป ซึ่งทำให้ความต้องการอื่นๆ ไม่ปรากฏหรือกลายเป็นความต้องการระดับรองลงไป

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับความพึงพอใจแล้วบุคคลก็จะพัฒนาการไปสู่ขั้นใหม่ต่อไป ซึ่งขั้นนี้เรียกว่าความต้องการความปลอดภัยหรือความรู้สึกมั่นคง (safety or security) ในทางเศรษฐกิจ สังคม และการงาน เช่น ความต้องการจะเรียนในหับเพื่อที่จะได้มีงานที่มั่นคงขึ้น การมีบ้านหนึ่งบ้านอายุที่มากขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้ Maslow กล่าวว่าความต้องการความปลอดภัยนี้จะสังเกตได้ง่ายในทารกและในเด็กเล็กๆ เนื่องจากทารกและเด็กเล็กๆ ต้องการความช่วยเหลือและต้องพึ่งพาทารกคนอื่น ตัวอย่าง ทารกจะรู้สึกกลัวเมื่อถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังหรือเมื่อเขาได้ยินเสียงดังๆ หรือเห็นแสงสว่างมาก ๆ แต่ประสบการณ์และการเรียนรู้จะทำให้ความรู้สึกกลัวหมดไป ดังคำพูดที่ว่า “ฉันไม่กลัวเสียงฟ้าร้องและฟ้าแลบอีกต่อไปแล้ว เพราะฉันรู้ธรรมชาติในการเกิดของมัน” พลังความต้องการความปลอดภัยจะเห็นได้ชัดเจนเช่นกันเมื่อเด็กเกิดความเจ็บป่วย ตัวอย่างเด็กที่ประสบอุบัติเหตุขาหักก็จะรู้สึกกลัวและอาจแสดงออกด้วยอาการฝันร้ายและความต้องการที่จะได้รับความปกป้องคุ้มครองและการให้กำลังใจ

3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นความต้องการความรัก การยอมรับจากสังคม เช่นการได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน และผู้บังคับบัญชาว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ดังนั้นจะได้ไว้วางใจมอบหมายงานสำคัญๆ ให้ตนทำได้ เป็นต้น นอกจากนี้ Maslow ยังย้ำว่าความต้องการความรักของคนจะเป็นความรักที่เป็นไปในลักษณะทั้งการรู้จักให้ความรักต่อผู้อื่นและรู้จักที่จะรับความรักจากผู้อื่น การได้รับความรักและได้รับการยอมรับจากผู้อื่นเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า บุคคลที่ขาดความรักก็จะรู้สึกว่าชีวิตไร้ค่ามีความรู้สึกอ้างว้างและแยกแค้น กล่าวโดยสรุป Maslow มีความเห็นว่าบุคคลต้องการความรักและความรู้สึกเป็นเจ้าของ และการขาดสิ่งนี้มักจะเป็นสาเหตุให้เกิดความข้องคับใจและทำให้เกิดปัญหาการปรับตัวไม่ได้ และความยินดีในพฤติกรรมหรือความเจ็บป่วยทางด้านจิตใจในลักษณะต่างๆ

4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Esteem needs) เมื่อความต้องการได้รับความรักและการให้ความรักแก่ผู้อื่นเป็นไปอย่างมีเหตุผลและทำให้บุคคล เกิดความพึงพอใจแล้ว พลังผลักดันในขั้นที่ 3 ก็จะลดลงและมีความต้องการในขั้นต่อไปมาแทนที่ กล่าวคือมนุษย์ต้องการที่จะได้รับความนับถือยกย่องออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นความต้องการนับถือตนเอง (self-respect) ส่วนลักษณะที่ 2 เป็นความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น (esteem from others)

4.1. ความต้องการนับถือตนเอง (self-respect) คือ ความต้องการมีอำนาจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความแข็งแรง มีความสามารถในตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น

และมีความเป็นอิสระ ทุกคนต้องการที่จะรู้สึกว่าเขามีคุณค่าและมีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในงานภาระกิจต่างๆ และมีชีวิตที่เด่นดัง

4.2. ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น (esteem from others) คือ ความต้องการมีเกียรติยศ การได้รับยกย่อง ได้รับการยอมรับ ได้รับการความสนใจ มีสถานภาพ มีชื่อเสียงเป็นที่กล่าวขาน และเป็นที่ยอมรับชมเชย มีความต้องการที่จะได้รับความยกย่องชมเชยในสิ่งที่เขากระทำ ซึ่งทำให้รู้สึกว่าคุณค่าความสามารถของเขาได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

ความพึงพอใจของความต้องการได้รับการยกย่องโดยทั่วไป เป็นความรู้สึกและทัศนคติของความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้สึกว่าคุณค่า การมีพลังกำลัง การมีความสามารถ และความรู้สึกว่ามีชีวิตอยู่อย่างมีประโยชน์และเป็นบุคคลที่มีความจำเป็นต่อโลก ในทางตรงกันข้ามการขาดความรู้สึกต่างๆ ดังกล่าวนี้ย่อมนำไปสู่ความรู้สึกและทัศนคติของปมด้อยและความรู้สึกไม่พอเพียง เกิดความรู้สึกอ่อนแอและช่วยเหลือตนเองไม่ได้ สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นการรับรู้ตนเองในทางนิเสธ (negative) ซึ่งอาจก่อให้เกิดความรู้สึกขาดกลัวและรู้สึกว่าตนเองไม่มีประโยชน์และสิ้นหวังในสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของชีวิต และประเมินตนเองต่ำกว่าชีวิตความเป็นอยู่กับการได้รับการยกย่อง และยอมรับจากผู้อื่นอย่างจริงจังใจมากกว่าการมีชื่อเสียงจากสถานภาพหรือการได้รับการประจบประแจง การได้รับความนับถือยกย่องเป็นผลมาจากความเพียรพยายามของบุคคล และความต้องการนี้อาจเกิดอันตรายขึ้นได้ถ้าบุคคลนั้นต้องการคำชมเชยจากผู้อื่นมากกว่าการยอมรับความจริงและเป็นที่ยอมรับกันว่าการได้รับความนับถือยกย่อง มีพื้นฐานจากการกระทำของบุคคลมากกว่าการควบคุมจากภายนอก

5. ความต้องการประสบความสำเร็จด้วยตนเอง (Self Actualization Needs) เป็นความต้องการที่อยากจะสำเร็จที่ตนคิด หรือต้องการ เช่น การได้เรียนต่อและสำเร็จการศึกษา จะทำให้รู้สึกว่าคุณมีความสามารถที่จะทำให้ตนเองประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ หรือทำให้ตนเองได้เป็นผู้บริหารองค์กร หรือเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น เป็นต้น ตามความคิดของ Maslow ส่วนมากมนุษย์แม้จะไม่ใช้ทั้งหมดที่ต้องการแสวงหาเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ภายในตน จากงานวิจัยทำให้ Maslow สรุปว่าการรู้ถึงศักยภาพของตนเองนั้นมาจากพลังตามธรรมชาติและจากความจำเป็นบังคับ ส่วนบุคคลที่มีพรสวรรค์มีจำนวนน้อยมากเพียง 1% ของประชากรที่ Maslow ประมาณ Maslow เชื่อว่าการนำศักยภาพของตนออกมาใช้เป็นสิ่งที่ยากมาก บุคคลมักไม่รู้ว่า ตนเองมีความสามารถและไม่ทราบว่าคุณภาพนั้นจะได้รับการส่งเสริมได้อย่างไร มนุษย์ส่วนใหญ่ยังคงไม่มั่นใจในตัวเองหรือไม่มั่นใจในความสามารถของตนจึงทำให้หมดโอกาสเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง และยังมีสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มาบดบังพัฒนาการทางด้านความต้องการของบุคคลดังนี้

อิทธิพลของวัฒนธรรม ตัวอย่างหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของสังคมมีต่อการเข้าใจตนเอง คือแบบพิมพ์ของวัฒนธรรม (cultural stereotype) ซึ่งกำหนดว่าลักษณะเช่นไรที่แสดงความเป็นชาย (masculine) และลักษณะใดที่ไม่ใช่ความเป็นชาย เช่นจัดพฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้ ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความเมตตา กรุณา ความสุภาพและความอ่อนโยน สิ่งเหล่านี้วัฒนธรรมมีแนวโน้มที่จะพิจารณาว่า “ไม่ใช่ลักษณะของความเป็นชาย” (unmasculine) หรือความเชื่อถือของวัฒนธรรมด้านอื่นๆ ซึ่งเป็นความเชื่อที่ไม่มีคุณค่า เช่น ยึดถือว่าบทบาทของผู้หญิงขึ้นอยู่กับจิตวิทยาพัฒนาการของผู้หญิง เป็นต้น การพิจารณาจากเกณฑ์ต่างๆ ดังกล่าวนี้เป็นเพียงการเข้าใจ “สภาพการณ์ที่ดี” มากกว่าเป็นเกณฑ์ของการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง

ลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ มีการเรียงลำดับชั้นความต้องการที่อยู่ในขั้นต่ำสุด จะต้องได้รับความพึงพอใจเสียก่อนบุคคลจึงจะสามารถผ่านพ้นไปสู่ความต้องการที่อยู่ในขั้นสูงขึ้น

นอกจากทฤษฎีความต้องการ 5 ระดับของมาสโลว์แล้ว ยังมีทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ 8 ด้าน (Eight need domains) ดังนี้ (Webmaster, 2553)

1. ความต้องการทางด้านกายภาพ (Physical) ความต้องการที่เกี่ยวกับความปลอดภัยทางกายภาพและการป้องกันการคุกคาม รวมถึงการป้องกันต่อการรุกรานต่อชีวิตและทรัพย์สิน และการปกป้องจากสภาวะแวดล้อมต่างๆ ของลม ฟ้า อากาศ ร้อน หนาว เป็นต้น ถ้าไม่ได้รับการตอบสนองที่ถูกต้องความต้องการเหล่านี้ จะส่งผลให้ร่างกายเกิดอันตราย เจ็บป่วย หรือล้มตาย

2. ความต้องการทางด้านสรีรศาสตร์ (Physiological) ร่างกายของมนุษย์ต้องการสารอาหารต่างๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอ เมื่อเกิดขาดเจ็บขึ้นร่างกายต้องการการซ่อมแซม ซึ่งโดยปกติร่างกายของมนุษย์มีความสามารถในการซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอได้เป็นอย่างดี (โดยเฉพาะในช่วงวัยหนุ่มสาว) นอกเหนือความต้องการสารอาหารที่พอเพียง ยังมีความต้องการด้านการรักษาพยาบาลทางการแพทย์เมื่อมีความจำเป็นอีกด้วย ถ้าไม่ได้รับการตอบสนองต่อความต้องการเหล่านี้คนที่มีร่างกายที่แข็งแรงจะทำงานได้ต่ำกว่ามาตรฐาน และคนที่อ่อนแออาจจะล้มป่วยหรือเสียชีวิตได้

3. ความต้องการทางด้านจิตใจ (Psychological) จิตใจเป็นสิ่งที่ต้องการการปกป้องและต้องการสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมและให้ความรู้สึกปลอดภัย จิตใจก็เหมือนกับร่างกายที่อาจจะถูกคุกคามจากการโจมตีทางกายภาพ จากวัตถุสิ่งของต่างๆ หรืออาจจะถูกโจมตีทางด้านอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งการคุกคามทั้งสองด้านนำไปสู่การแตกสลายของจิตใจของมนุษย์ได้ เพื่อป้องกันจิตใจของมนุษย์จึงต้องสร้างเครื่องป้องกันทั้งทางด้านวัตถุหรือกายภาพและเครื่องป้องกันทางด้านจิตวิทยาหรืออารมณ์ความรู้สึก

4. ความต้องการทางด้านสังคม (Social) มนุษย์เป็นสัตว์สังคม และได้เรียนรู้และพัฒนาการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มมาหลายพันปี การอยู่ร่วมกันช่วยในการอยู่รอดของมนุษยชาติได้ดีกว่า ดังนั้นเราจึงมีการสร้างความต้องการในการอยากอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น และความต้องการในการเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ซึ่งเริ่มต้นจากภายในครอบครัวและแผ่กระจายไปทั้งสังคม ถ้าความต้องการทางด้านสังคมไม่ได้รับการตอบสนองจะทำให้เรารู้สึกถูกทอดทิ้งหรือรู้สึกโดดเดี่ยว และนี่เป็นพลังในการบังคับคนให้อยู่ในสังคมอย่างมีระเบียบ

5. ความต้องการทางด้านอารมณ์ (Emotional) มนุษย์ก็เหมือนกับสิ่งมีชีวิตอื่นที่อารมณ์มีส่วนสำคัญในการผลักดันให้เกิดการกระทำเพื่อตอบสนองต่อสิ่งที่ไม่ชอบและสิ่งที่ชอบ อารมณ์ของเรากำหนดให้หลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ชอบหรือทำให้เกิดความเจ็บปวด และแสวงหาหรือทดลองสิ่งที่ชอบหรือสิ่งที่ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน อารมณ์ของการชอบหรือไม่ชอบเป็นแรงในการผลักดันชีวิตของเราหรือเป็นตัวกำหนดทิศทางในการ "มุ่งไปหา" หรือ "หลีกเลี่ยงห่าง" จากสิ่งต่างๆ

6. ความต้องการทางด้านความรู้ (Intellectual) เรามีความต้องการสิ่งหนึ่งที่จะมีความสามารถในการคิดและการสร้างจินตนาการ ความรอบรู้และสติปัญญาของเราชักจูงเราให้สนใจในการแสวงหาคำตอบของสิ่งลึกลับหรือแก้ปริศนาต่างๆ มันดูเหมือนว่าการแสวงหาความรู้และสติปัญญาเป็นสิ่งที่ดึงดูดคนมากกว่าสิ่งอื่นๆ การแสวงหาความรู้และสติปัญญาเป็นส่วนหนึ่งของพื้นฐานความต้องการของมนุษย์ ซึ่งเปรียบเทียบได้กับการทำให้เกิดแรงจูงใจ

7. ความต้องการทางการศึกษา (Educational) มนุษย์มีความต้องการในการเรียนรู้ในระดับพื้นฐานจะช่วยให้เราสามารถปรับตัวเข้ากับสภาวะแวดล้อม และหลีกเลี่ยงจากภัยคุกคามต่างๆ และการเรียนรู้ยังช่วยให้เราพัฒนาตัวเราให้มีชีวิตที่ดีขึ้น สมอของเราจะให้รางวัลในการเรียนด้วยสร้าง ยากระตุ้นหัวใจ (Dopamine) ที่เป็นยาตามธรรมชาติที่เกิดขึ้น ความอยากรู้อยากเห็นและความน่าเบื่อหน่าย กำลังกระตุ้นให้อารมณ์ของเราแสวงหาความพึงพอใจในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ความต้องการให้การศึกษาเป็นตัวป้อนให้เกิดความต้องการในการแสวงหาความรู้และสติปัญญา

8. ความต้องการทางด้านจิตวิญญาณ (Spiritual) เป็นสิ่งที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นระดับที่สูงที่สุดของความต้องการของมนุษย์ ที่จะแสวงหาผู้ที่เป็นใหญ่ที่สุดในจักรวาลหรือได้รับการยอมรับจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนยกย่อง ดังนั้นมนุษย์จึงมีการสวดมนต์ อธิษฐาน ภาวนา และแสวงหาความใกล้ชิดกับธรรมชาติ เพื่อนำตนเองไปสู่นิพพาน

3. การเป็นผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) หมายถึง บุคคลที่ยอมรับความเสี่ยงตั้งองค์กรธุรกิจขึ้นมา เพื่อหวังจะได้ผลกำไร คำว่า “พ่อค้า” กับ “ผู้ประกอบการ” มีความหมายต่างกัน พ่อค้าไม่ได้ผลิต แต่เป็นผู้มีเงินไปซื้อของมาขาย หรือไปเครดิตสินค้ากับผู้ผลิต หรือคนกลาง เมื่อขายของได้ก็นำเงินที่ได้มาหักกับต้นทุน เหลือเป็นกำไร เอาเงินไปซื้อของมาขายอีก ซึ่งมีความเสี่ยงน้อยกว่าผู้ประกอบการ ที่ต้องลงทุน ตั้งโรงงาน ซื้อวัตถุดิบ จ้างแรงงาน บริหารทรัพยากรต่างๆ หาดตลาด ทำทุกอย่างเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (webmaster, 2553)

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) คือบุคคลที่จัดตั้งองค์การธุรกิจ โดยยอมรับความเสี่ยงภัยเพื่อหวังกำไร ผู้ประกอบการเป็นผู้ที่มีความคิดในการที่จะหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ รวบรวมเงินทุนเพื่อตั้งและจัดระบบภายในและการบริหารดำเนินงานของธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ โดยทั่วไปจะหมายถึง อาชีพที่อิสระได้รับผลตอบแทนจากธุรกิจของตนเอง อาจเป็นการลงทุนประกอบการของตนเองหรือการลงทุนร่วมกับผู้อื่น เป็นนายจ้างของตนเอง ไม่มีเงินเดือนหรือรายได้ที่แน่นอน ได้กำไรเป็นผลตอบแทนจากการลงทุน (ผุสดี รุมาคน, 2540)

และธีรยุส วัฒนาสุกโขช (2542) ได้ให้ความหมายว่า บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา และจะต้องมีความอดทน มุ่งมั่น กล้าตัดสินใจ และกล้าเสี่ยงในการที่จะนำความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ของตนเองนั้นมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลคุ้มค่าเชิงพาณิชย์

คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ

ผู้ที่ต้องการทำธุรกิจเป็นของตนเองจำเป็นจะต้องมีสัญชาตญาณของความเป็นผู้ประกอบการ และมีความขวนขวายในการหาช่องทางในการลงทุนทำธุรกิจอยู่เสมอ ดังนั้นผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการ จำเป็นจะต้องไม่สะทกสะท้านกับปัญหาอุปสรรคใดๆ ที่จะเกิดขึ้นมีแต่ความตั้งใจแน่วแน่ว่าจะทำ ต้องทำให้ได้แม้จะเหน็ดเหนื่อยอย่างไรก็ต้องอดทน ทำงานหนักต่อไปและมีความผูกพันกับงานที่ทำเพื่อให้เกิดความสำเร็จ จากการวิจัยพบว่าคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องมีหลายประการประกอบกัน ผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการ อาจจะไม่จำเป็นจะต้องมีให้ครบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่จำเป็นบางข้อที่ควรจะมี ดังนั้นขอให้พิจารณาคุณตนเองว่าขาดข้อใดบ้าง เห็นสมควรที่จะพัฒนาให้เกิดขึ้นกับตนเองก็จะเป็นประโยชน์ คุณลักษณะดังกล่าวมีดังต่อไปนี้ (Webmaster, 2553)

1. ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) "ธุรกิจ" กับ "ความเสี่ยง" เป็นของคู่กันผู้ที่เป็นผู้ประกอบการ ชอบทำงานที่ท้าทายความรู้ ความสามารถของตนเอง และจะไม่มีความภูมิใจกับงานที่ง่าย หรือ งานที่มีความเป็นไปได้อย่างเปอร์เซ็นต์หรือเท่ากับไม่มีความเสี่ยงเลย และจะหลีกเลี่ยง

งานที่มีความเสี่ยงสูงเกินไป แต่ชอบงานที่มีความเสี่ยงปานกลาง คือ มีโอกาสประสบความสำเร็จ หรือความล้มเหลว ความเสี่ยงระดับนี้ได้มีการประเมินแล้ว ว่าไม่เกินความสามารถที่จะทำให้ บรรลุผลสำเร็จ โดยจำเป็นต้องหาทางเลือกไว้หลายทาง เช่น การลงทุนธุรกิจ จำเป็นจะใช้เวลาศึกษา วางแผนการตลาด เลือกกระบวนการผลิตที่เหมาะสมกับวัตถุดิบ เครื่องจักร อุปกรณ์ เงิน ลงทุน หลักการบริหารพร้อมทั้งคำนวณผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับภายใต้ภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีและนโยบายของรัฐ โดยศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วค่อยตัดสินใจและพร้อม ที่จะเผชิญกับปัญหา โดยมีการประเมินความเป็นไปได้อย่างดีแล้ว

2. ต้องการมุ่งความสำเร็จ (Need for Achievement) เมื่อมองเห็น โอกาสแห่งความเป็นไปได้ พร้อมทั้งพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ผู้ประกอบการจะมุ่งมั่นใช้พลังงานความคิดสติปัญญา ความสามารถทั้งหมด ทำงานหนักทุ่มเทให้กับงาน เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามช่องทางที่วางไว้ โดยไม่คำนึงถึงความยากลำบาก และยังคงต่อสู้ต่อไป พร้อมจะทุ่มเทเวลาทั้งหมดให้กับงาน เกิด การเรียนรู้ถึงความผิดพลาดจากที่ผ่านมา เพื่อแก้ไข ไปสู่ความสำเร็จ พอใจภูมิใจที่งานออกมาดีเด่น จุดมุ่งหมายทางธุรกิจมีได้อยู่ที่ทำการใด แต่จะทำการขยายความเจริญเติบโตของกิจการ ใด เป็นเพียงเรื่องสะท้อนว่าจะทำได้ และไม่เพียงสนใจที่ผลบรรลุเป้าหมาย แต่สนใจวิธีการของ ขบวนการที่ทำให้บรรลุเป้าหมายด้วย

3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity Thinking) เมื่อผู้ประกอบการต้องการประสบความสำเร็จ ต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่พอใจที่จะทำในสิ่งซ้ำ ๆ เหมือนแบบดั้งเดิม แต่ เป็นผู้ที่ชอบเอาประสบการณ์ที่ผ่านมานำมาประยุกต์ใช้สร้างสรรค์หาวิธีการ ใหม่ที่ดีกว่าเดิม นำมาใช้กับการบริหารธุรกิจ เป็นผู้เข้าถึงปัญหาแล้วหาทางแก้ไข หาแนวทางพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือ บริการ ปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานอยู่ตลอดเวลา กล้าที่จะผลิตสินค้าที่แตกต่างจากตลาดที่มี อยู่เดิม กล้าใช้วิธีการขายที่ไม่เหมือนใคร กล้าประดิษฐ์ค้นคว้าสิ่งแปลกใหม่เข้าสู่ตลาด และเกือบ ทุกครั้งของความแตกต่างนั้นทำให้ได้ผลสำเร็จเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังกล้าคิดค้นประดิษฐ์ เครื่องจักร เครื่องมืออุปกรณ์ใหม่ ๆ มาใช้ในการผลิต นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ พร้อมทั้ง แสวงหาวัตถุดิบใหม่ ๆ มาทดแทน ปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน นำระบบการจัดการสมัยใหม่ ให้มีประสิทธิภาพเพื่อลดต้นทุนการผลิต ความคิดสร้างสรรค์นี้อาจคิดขึ้นมาเอง หรือเอาแนวคิดมา จากนักประดิษฐ์ นักวิจัยผู้เชี่ยวชาญที่ศึกษามาก็ได้

4. รู้จักผูกพันต่อเป้าหมาย (Addict to Goals) เมื่อการตั้งเป้าหมาย มีการวาดภาพ จินตนาการไปถึงความสำเร็จ และจะต้องทำอะไรถ้าล้มเหลว หาสาเหตุว่าเกิดจากอะไร และ จะ แก้ไขอย่างไร ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้ประกอบการจะต้องทุ่มเททุก อย่างเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เป้าหมายนั้นล้วนแต่เป็นการเอาชนะทั้งนั้น มีความ คิดผูกพันที่จะ

เอาชนะ จนสามารถวางแผนกลยุทธ์ไว้ล่วงหน้า มีการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่อาจขัดขวางในการไปสู้เป้าหมาย เตรียมป้องกันที่จะเอาชนะปัญหาอุปสรรคที่คาดว่าจะทำให้เกิดการล้มเหลว แต่ขณะเดียวกันมองโลกในแง่ดี มีความหวัง มุ่งมั่นต่อเป้าหมายของความสำเร็จนมองเห็นอนาคต

5. ความสามารถโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น (Ability to motivate) ผู้ประกอบการที่คืบนอกจากมีความสามารถในการทำงานแล้ว ยังต้องมีความสามารถในการชักจูงโน้มน้าวจิตใจ ผู้อื่นให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการทำงาน รู้จักใช้ความสามารถในการทำงานสร้างทัศนคติและแรงจูงใจต่อผู้ร่วมงานให้ สามารถเข้าใจการทำงาน และเต็มใจปฏิบัติงานตามที่วางไว้ สามารถโน้มน้าวใจผู้ให้เงินทุน เช่น ธนาคาร ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ให้คล้อยตามและยินดีให้การสนับสนุนทางการเงินและการลงทุน

6. ยืนหยัดต่อผู้ทำงานหนัก (Hard Working) เมื่อพิจารณาประกอบแล้วตั้งเป้าหมายจะต้องพยายามทำงานหนัก ทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ แม้ว่าจะต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรค ถูกกดดันอย่างใหญ่หลวงก็ไม่สามารถหยุดยั้งได้ ขอเพียงให้งานที่รับผิดชอบสำเร็จเท่านั้น

7. เอาประสบการณ์ในอดีตมาเป็นบทเรียน (Learning from Experience) เป็นคุณลักษณะสำคัญที่ควรจะต้องปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการ เป็นการมองผลงานในอดีตที่เคยทำผิดพลาด นำมาเป็นบทเรียนสะท้อนไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้นอีก หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานหรือนำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการทำงาน ให้มุ่งไปสู่การทำงานที่ดีกว่าเดิม โดยมองเหตุการณ์ต่างๆ ว่าเป็นโอกาสที่จะได้เรียนรู้ในการทำงาน บางครั้งแม้ว่าจะไม่สามารถทำได้สำเร็จ ก็จะหยุดคิดเพื่อหาวิธีใหม่ๆ มาแก้ไขปัญหา ไม่มู่ทะลุยึดมั่นกับแผนเดิมแล้วทำไม่ได้ ผู้ประกอบการจะต้องยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานจนทำได้สำเร็จ และฟังความคิดเห็นของผู้ผู้แนะนำ

8. มีความสามารถในการบริหารงานและมีความเป็นผู้นำที่ดี (Management and Leadership Capability) มีลักษณะการเป็นผู้นำ รู้หลักการบริหารงานจัดการที่ดี เมื่อต้องทำงานร่วมกับบุคลากรหลายระดับในภาวะที่แตกต่างกันออกไปตามระยะการเติบโตของกิจการ ซึ่งลักษณะของความเป็นผู้นำก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย โดยเฉพาะระยะเริ่มทำธุรกิจ จะต้องรับบทเป็นผู้นำที่ลงมือทำทุกอย่างด้วยตนเอง ทำงานหนัก เพื่อให้บรรลุความสำเร็จเอาใจใส่ผู้ร่วมงาน วางแนวทางการทำงาน พร้อมให้คำแนะนำผู้ร่วมงานรับคำสั่งด้วยความเต็มใจปฏิบัติ เป็นผู้กำกับดูแลอย่างใกล้ชิด และเป็นกันเอง ผลงานดำเนินไปด้วยดี ต่อมากิจการเติบโตขึ้น การบริหารงานก็เปลี่ยนแปลงไป ลูกน้องมีการเปลี่ยนแปลงและเชื่อมั่นได้มากขึ้น ไว้ใจและแบ่งความรับผิดชอบให้ลูกน้องมากขึ้น จนถึงปล่อยให้ดำเนินการเอง ส่วนตนเองจะได้มีเวลาใช้ความคิดพัฒนาผลิตภัณฑ์ ขยาย กิจการหรือลงทุนใหม่ มีการวางแผนสั่งการ ตัดสินใจทำงานตามที่วางไว้ กล้าลงทุนจ้าง

ผู้บริหารมีอาชีพมาช่วยงานมากกว่าเป็นธุรกิจเครือข่าย รู้จักปรับ เปลี่ยนแปลงการบริหาร สามารถทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้

9. มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Be Self Confident) ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จ มักจะเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง มีความเป็นอิสระและพึ่งตนเองได้ มีความมั่นใจ ตั้งใจเด็ดเดี่ยว เข้มแข็งมีลักษณะเป็นผู้นำ และมีความเชื่อมั่นที่จะพิชิตเอาชนะสิ่งแวดลอมที่ น่าสะพรึงกลัวได้ มีความทะเยอทะยาน และไม่ประเมินความสามารถของตนเองสูงเกินไป หรือ เชื่อมั่นตัวเองมากเกินไป จึงไม่แปลกที่ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ เคยมีประวัติความ ล้มเหลวมาแล้วหลายครั้ง โดยเฉพาะช่วงแรกของชีวิตการทำงาน แต่จะไม่เลิกล้ม จนสามารถต่อสู้ ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ได้สำเร็จ เชื่อมั่นว่า ไม่ว่าจะสถานการณ์อย่างไรจะต้องพึ่งตนเองได้ ปัจจัยอื่น เป็นปัจจัยเสริมเท่านั้น การทำงานหนัก ความทะเยอทะยานและการแข่งขันจะเป็นสิ่งสนับสนุน ตนเองได้ดีที่สุด

10. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล (Visionary) เป็นผู้มีประสบการณ์ สามารถที่จะวิเคราะห์ เหตุการณ์ในอนาคตข้างหน้าได้อย่างแม่นยำและพร้อมรับเหตุการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลง

11. มีความรับผิดชอบ (Responsibility) รับผิดชอบต่องานที่ทำเป็นอย่างดี เป็นผู้นำในการ ทำสิ่งต่าง ๆ มักจะมีความคิดริเริ่มแล้วลงมือทำเอง หรือมอบหมายให้ผู้อื่นทำ และเป็นผู้ดูแลงาน สำเร็จไปตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยจะรับผิดชอบผลการตัดสินใจ ไม่ว่าจะผลออกมาจะดีหรือไม่ มีความเชื่อว่าความสำเร็จเกิดจากความเอาใจใส่ ความพยายาม ความรับผิดชอบมิใช่เกิดจากโชคหรือ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำให้เกิดขึ้น

12. มีความกระตือรือร้น และไม่หยุดนิ่ง (Enthusiastic) มีการทำงานที่เต็มไปด้วยพลัง มี ชีวิตชีวาที่ยากจะทัดทาน มีความกระตือรือร้น ทำงานทุกอย่างโดยไม่หลีกเลี่ยง ทำงานหนักมากกว่า คนปกติทั่วไป เร่งรัดตัวเองทุกวัน มีพลังผูกพันตัวเองไม่อยู่นิ่งด้วย

13. ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม (Take New Knowledge) ถึงแม้จะเชี่ยวชาญชำนาญในการ แต่ ความรู้และประสบการณ์อย่างอื่น หรือที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอ ก็ต้องหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ โดยเฉพาะ ความรู้ข้อมูลทางการตลาด เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย ทั้งในและต่างประเทศ ข้อมูลเหล่านี้จะช่วย ให้เราวิเคราะห์สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ความรู้ไม่มีวันเรียนจบ ความรู้อาจจะ ได้จากการสัมมนา ฝึกอบรม อ่านหนังสือทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญมาช่วยให้ข้อคิดเห็นแก้ไข ปัญหา สิ่งเหล่านี้จะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้งานสำเร็จเร็วขึ้น

14. กล้าตัดสินใจและมีความมุ่งมั่นพยายาม (Can Make Decision and Be Attempt) กล้า ตัดสินใจมีความหนักแน่นไม่หวัหวั่น เชื่อมั่นในตนเองกับงานที่ทำ มีจิตใจของนักต่อสู้ แม้งาน จะหนักก็ทุ่มเทให้สุดความสามารถ ไม่กลัวงานหนัก ถือว่างานหนักนั้นเป็นงานท้าทายใช้ความรู้

สติปัญญา ความสามารถของตนเองในการทำงาน และจะภูมิใจเมื่อทำได้สำเร็จ ความมุ่งมั่นพยายามนั้น เป็นการทุ่มเทชีวิตจิตใจ มีการแข่งขันกับตัวเองและแข่งขันกับเวลาชวนขวยหาทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคจนสามารถบรรลุผลสำเร็จ

15. อย่าตั้งความหวังไว้กับผู้อื่น (Independent) ผู้ประกอบการที่เพิ่งเริ่มทำธุรกิจ มักใช้น้ำพักน้ำแรงที่มาจากตนเอง จึงมีการผลักดันให้ผู้ที่อยู่รอบด้านทำงานหนักอย่างเต็มที่เช่นเดียวกับตนเองเพื่อให้งานสำเร็จ และมุ่งหวังความสำเร็จ

16. มองเหตุการณ์ปัจจุบันเป็นหลัก (Focus on Current Situation) ผู้ประกอบการบางคนมักจะฝังใจในอดีต ซึ่งบางคนประสบความสำเร็จ บางคนล้มเหลวแล้วไม่สามารถปรับตัวได้ บางคนปรับตัวได้โดยพยายามเข้าใจในอดีต บางคนมีแต่โลกแห่งความฝัน สร้างวิมานในอากาศ แล้วไม่ลงมือทำ จึงไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องทำงานปัจจุบันให้ดีที่สุด คิดถึงอนาคตด้วยการวางแผนไว้อย่างรอบคอบ

17. สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม (Adaptable) ต้องเชื่อมั่นในความสามารถของคนที่ จะปรับตนเองให้เป็นไปตามต้องการของสภาพแวดล้อมมากกว่าปล่อยให้ทุกอย่างเป็นไปตามยถากรรม หรือขึ้นอยู่กับโชค หรือดวง

18. รู้จักประเมินตนเอง (Self Assessment) การทำอะไรรู้จักประเมินตนเอง ไม่ทำสิ่งใดเกินตัว เกินความสามารถ จะได้ไม่ประสบกับความล้มเหลวในการลงทุนทำธุรกิจ ในระยะแรกการคาดการณ์ตลาดยังไม่ชัดเจน แต่ทำธุรกิจแบบใจใหญ่ แทนที่จะเริ่มเล็กๆ ไปก่อน แต่กลับไปลงทุนใหญ่ทีเดียว ผลลัพธ์ไม่สามารถหาตลาดได้ สินค้าที่ผลิตได้ก็ไม่สามารถจะระบายออกไปได้ ผลสุดท้ายมีสินค้าค้างสต็อก เงินทั้งหมดก็มาจมอยู่กับสินค้า ไม่สามารถหาเงินลงทุนต่อไปได้ นี่เป็นสาเหตุของความเกินตัว ทำให้ธุรกิจล้มเหลวได้

19. ต้องมีความร่วมมือและแข่งขัน (Participation and Competition) การทำธุรกิจย่อมมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ เพื่อกำไร แม้ว่าจุดมุ่งหมายเดียวกันก็ไม่จำเป็นต้องแข่งให้ล้มไปข้างหนึ่ง ยังมีวิธีการที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกัน ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันออกไป ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกันจะต้องไม่พยายามทำธุรกิจให้เกิดคู่แข่งคู่แข่ง แต่ต้องดำเนินให้เกิดเพียงคู่แข่งอย่างเดียว ร่วมมือกันพึ่งพาอาศัยกันเพื่อให้ธุรกิจอยู่รอดโดยร่วมกันตั้งเป็นสมาคม ชมรม เพื่อช่วยเหลือกัน การทำธุรกิจต้องมีการแข่งขัน ควรแข่งขันในเรื่องพัฒนาผลิตภัณฑ์ คุณภาพ บริการ ด้านลดต้นทุนการผลิต ถ้าไม่มีการแข่งขัน ก็จะไม่มีการพัฒนาเกิดขึ้น

20. ประหยัดเพื่ออนาคต (Safe for Future) การดำเนินธุรกิจต้องใช้ระยะเวลายาวนานกว่าจะบรรลุเป้าหมาย การดำเนินงานระยะสั้นยังไม่เห็นผล ผู้ประกอบการต้องมีการประหยัด อดออม

ไว้เพื่อนำไปขยายกิจการในอนาคต ต้องรู้จักห้ามใจที่จะหาความสุขความสบายในช่วงที่ธุรกิจอยู่ในช่วงตั้งตัว เพื่ออนาคตข้างหน้า

21. มีความซื่อสัตย์ (Loyalty) ต้อง มีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าในด้านคุณภาพสินค้าและต้องสร้างความเชื่อถือของตัว เองในการเป็นลูกหนี้ที่ดีของธนาคาร เป็นนายที่ดีของลูกน้อง มีความซื่อสัตย์ต่อหุ้นส่วน ต่อครอบครัว และต่อตนเอง

นอกจากนี้การจะประกอบธุรกิจให้ประสบผลสำเร็จ จะต้องอาศัยเจ้าของหรือผู้ประกอบการ ที่มีคุณสมบัติที่ดีเหมาะกับการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ภายใต้อาชีพที่ไม่แน่นอนที่มีอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น วิฑูรย์ สิมะ โชคดี (2542) จึงได้อธิบายถึงคุณสมบัติของเจ้าแก้มใหม่ ที่ประสบความสำเร็จได้มี 7 ประการ ดังนี้

1. ต้องเป็นนักแสวงหาโอกาส ก็จะต้องเป็นผู้มองเห็น โอกาสและหาช่องทางทางการค้าได้ตลอดเวลา แม้จะตกอยู่ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ

2. ต้องเป็นนักเสี่ยง ต้องกล้าได้กล้าเสีย พร้อมทั้งจะดำเนินการทันทีเมื่อมองเห็นโอกาสอย่ามัวรีรอ มิฉะนั้น จะสายเกินไป ไม่เกิดประโยชน์ใดๆ

3. ต้องเป็นคนมีความคิดริเริ่ม หรือสร้างสรรค์ ในการผลิตสินค้าหรือบริการใหม่ ออกสู่ตลาดที่มีสภาพ การแข่งขันสูง

4. ต้องเป็นคนที่ไม่ท้อถอยง่าย มีความอดทน โดยเฉพาะระยะเริ่มก่อตั้งธุรกิจ จะต้องประสบกับปัญหามากมาย เจ้าแก้มหรือผู้ประกอบการที่ยืนหยัดอยู่ได้ จะต้องเป็นคนที่มีความอดทนสูง

5. ต้องเป็นคนที่ไม่รู้ย่อเสมอ เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาทำให้สามารถปรับตัวได้เสมอ

6. ต้องเป็นคนที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ทำให้ธุรกิจมีทิศทางชัดเจน ไม่เดินทางออกนอกถนนอกทาง สามารถมุ่งไปสู่อนาคต ด้วยเป้าหมายที่วางไว้อย่างแน่นอน

7. ต้องมีเครือข่ายดี เพื่อที่จะทำให้ได้ประโยชน์ทั้งด้านข้อมูล และการได้รับความช่วยเหลือด้านต่างๆ จากเพื่อนๆ หรือเครือข่ายได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นจะเห็นว่าความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ จะต้องมีความตั้งใจที่ใฝ่ใจต้องการที่จะประกอบการธุรกิจของตนเอง มีความมุ่งมั่นที่จะเป็นผู้ประกอบการในอนาคตอันใกล้ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีผลต่อการกระทำ เป็นตัวที่สามารถบ่งชี้ว่าบุคคลมีการวางแผนมากน้อยอย่างไรในการกระทำพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่ง ซึ่งความตั้งใจที่จะกระทำนี้จะยังคงอยู่จนกระทั่งถึงเวลาและโอกาสที่เหมาะสม บุคคลจึงแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่สอดคล้องกับความตั้งใจ (Ajzen, 1988 อ้างใน อาศิรา โสภณวชิรวงศ์, 2552) พฤติกรรมของบุคคลอยู่ภายใต้

การควบคุมของความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมนั้น ความตั้งใจสามารถนำไปสู่การกระทำพฤติกรรมของบุคคลได้ ดังนั้นการอธิบายหรือทำนายพฤติกรรมที่ดีที่สุด คือ การศึกษาถึงความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม ถ้าสามารถวัดความตั้งใจในการกระทำได้แล้วก็จะสามารถอธิบายพฤติกรรมได้อย่างถูกต้องและใกล้เคียงมากที่สุด (Salazar, 1991 อ้างใน อาทิตรา โสภณชิววงศ์, 2552)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาวรินทร์ สุระชะวงค์ (2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา นักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสุทิวราราม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสุทิวราราม และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสุทิวราราม ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม แยกพิจารณาแต่ละปัจจัยได้ดังนี้ สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล ผู้เรียนส่วนใหญ่เรียนแผนวิทย์ - คณิต มีคะแนนเฉลี่ยสะสมส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 2.01 – 3.00 สถานภาพด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางด้านสังคม ภูมิลำเนาของผู้เรียนส่วนใหญ่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนมากอาศัยอยู่กับบิดา - มารดา และมีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ส่วนมาก ผู้ปกครองส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา/เทียบเท่า อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย นอกจากนี้ผู้เรียนส่วนใหญ่คาดหวังที่จะประกอบอาชีพรับจ้างภาคเอกชน ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามาก

ศิริพร หงส์พันธุ์ (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความต้องการในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หรือเทียบเท่าในจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดชัยภูมิ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หรือเทียบเท่าในจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดชัยภูมิ และเพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการศึกษาต่อกับสถานภาพในด้านต่างๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หรือเทียบเท่าในจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนมากต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมากที่สุด และต้องการเข้าไปศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐมากที่สุด เหตุผลในการเลือกเข้าศึกษามากที่สุดคือ มีสาขาวิชาและโปรแกรมที่ต้องการเรียนมากที่สุด ส่วนสาขาหรือโปรแกรมที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อเป็นอันดับแรก 10 อันดับได้แก่ นิติศาสตร์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ นิเทศศาสตร์ คอมพิวเตอร์ บริหารธุรกิจ (บัญชี) คอมพิวเตอร์ศึกษา บริหารธุรกิจ (การตลาด) เทคโนโลยีอาหาร

พยาบาลและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ด้านความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านเพศ ภูมิภาค อาชีพบิดา มารดา รายได้ของบิดา มารดา ผลการเรียน ลำดับที่ของการเป็นบุตร และจำนวนบุตร กับความต้องการทางการศึกษาต่อ พบว่า เพศ อาชีพของบิดา มารดา รายได้ของบิดา มารดา ผลการเรียน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อารมณั เพชรชื่น (2547) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาภูมิหลังของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีความต้องการศึกษาต่อและไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น เพื่อศึกษาความสำคัญของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของสถาบันการศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ นักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนกลุ่มที่ต้องการศึกษาต่อและกลุ่มที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ มีความต้องการสอดคล้องกันคือ ต้องการพัฒนาดตนเองต้องการพัฒนาทางอาชีพ ต้องการตอบสนองความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง และต้องการพัฒนาสถานภาพทางสังคมตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบ คะแนนเฉลี่ยความต้องการของนักเรียนระหว่าง 2 กลุ่ม พบว่า ความต้องการของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยของสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมี 2 ด้านคือ ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านการบริหารจัดการโรงเรียน ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียนและปัจจัยด้านการบริหารจัดการ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

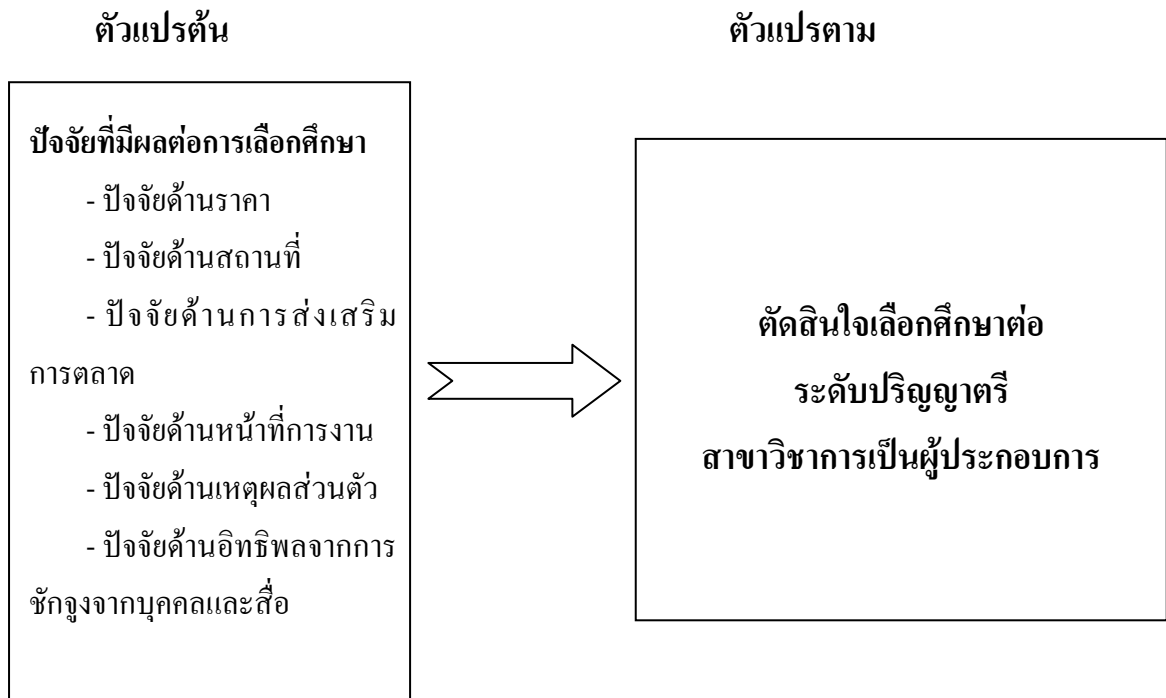
กุลธณี ศิริรักษ์ (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีและปัจจัยในการเลือกสถาบันในจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ และบุรีรัมย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการและปัจจัยในการเลือกสถาบันเพื่อศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนและผู้ทำงานในจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ และบุรีรัมย์ พบว่า มีผู้ต้องการศึกษามากที่สุด และต้องการศึกษาต่อในคณะบริหารธุรกิจ รองลงมาคือคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิศวกรรมศาสตร์ ตามลำดับ สถานศึกษาที่ต้องการเข้าศึกษาต่อได้แก่มหาวิทยาลัยปีดของรัฐ ปัจจัยในการเลือกสถาบันเพื่อศึกษาต่อจะให้ความสำคัญกับ ชื่อเสียงของสถานศึกษา คุณวุฒิและชื่อเสียงของอาจารย์ การมีงานทำของบัณฑิต สถานที่ตั้ง ความสะดวกในการเดินทาง ความทันสมัยของหลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอน ค่าใช้จ่ายในการศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวกและแหล่งเรียนรู้ภายใน ตามลำดับ ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อ คือ รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว รองลงมาคือสถานภาพทาง

การศึกษา โดยผู้ที่จบการศึกษาแล้วจะมีแนวโน้มที่จะศึกษาต่อระดับปริญญาตรีน้อยกว่าผู้ที่กำลังศึกษาอยู่

เมลดดา กลิ่นมาลี (2551) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ต่อการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ต่อการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีกลุ่มตัวอย่าง 305 คน จากจำนวนประชากร 605 คน ที่กำลังศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 4 ภาควิชา คือ ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล ภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า ภาควิชาครุศาสตร์โยธา และภาควิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีอายุมากกว่า 20 ปี ภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.49 มีจำนวนพี่น้อง 2-3 คน ได้ศึกษาต่อระดับปริญญาตรี อาศัยอยู่หอพัก บิดาและมารดาประกอบอาชีพเกษตรกร บิดามารดาอยู่ด้วยกัน รายได้ผู้ปกครองต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน นักศึกษาตัดสินใจศึกษาต่อเพราะครอบครัวคาดหวังให้ประกอบอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เมื่อพิจารณาเหตุผลที่เลือกศึกษาในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พบว่า นักศึกษามีเหตุผลด้านความสนใจส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน ด้านลักษณะความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศ ด้านการเงิน และด้านความสะดวกสบาย

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาวิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี เป็นการงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยทำการรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถามจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี มีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ประกอบด้วย นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 19 แห่ง (ที่มา: <http://www.tlcthai.com/education/highschool.php?pro=24&kate=01> วันที่สืบค้น วันที่ 1 กันยายน 2553) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 1 แห่ง (ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา http://2010.vec.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=98&Itemid=87)

ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถระบุจำนวนประชากรที่แน่นอนได้ ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) ซึ่งสถาบันการศึกษาที่ต้องเป็นกลุ่มเป้าหมายมีทั้งหมดจำนวน 20 แห่ง ผู้วิจัยกำหนดให้เก็บกลุ่มตัวอย่างแห่งละ 30 คน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จะใช้ตัวอย่าง 600 คน จากนั้นใช้การเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม แผนการเรียน อาชีพบิดามารดา ผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียน และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ใช้คำถามแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยด้านหน้าที่การงาน ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว และปัจจัยด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ ใช้คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

โดยกำหนดความหมายของคะแนนในแต่ละระดับตามเกณฑ์ ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

การแปลผลคะแนนรายข้อและโดยรวม ใช้ค่าเฉลี่ยที่มีค่าตั้งแต่ 1.00 – 5.00 โดยพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ใช้คำถามแบบปลายเปิด

การตรวจสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปทำการทดสอบความเที่ยงตรงและหาความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามที่จัดทำแล้วได้ไปปฏิบัติดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม ในการหาความเที่ยงตรง ตามเนื้อหาของแบบสอบถามฉบับนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา และโครงสร้างแบบสอบถาม เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ตอบแบบสอบถาม

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มที่มีความคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.86 โดยมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านดังนี้

ด้านปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.82

ด้านปัจจัยด้านราคา ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.84

ด้านปัจจัยด้านสถานที่ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.86

ด้านปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.83

ด้านปัจจัยด้านหน้าที่การงาน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.87

ด้านปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.84

ด้านปัจจัยด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.86

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือที่ลงนามผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนา วิทยาลัยราชพฤกษ์ เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการแต่ละสถาบันการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมแบบสอบถาม เดินทางแนะนำตัวและขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้มีอำนาจหรือผู้ที่เกี่ยวข้องแต่ละสถาบันการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยฝากแบบสอบถามไว้และนัดวันที่จะไปปรับแบบสอบถามกลับคืนภายหลัง
3. ผู้วิจัยเดินทางไปปรับแบบสอบถามกลับคืนตามการนัดหมายของแต่ละสถาบัน โดยมีการตรวจสอบจำนวนและความถูกต้องเบื้องต้น
4. นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ดังนี้

1. ตรวจสอบข้อมูล หลังจากที่ได้รับแบบสอบถามแล้ว ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม หลังจากนั้นจึงทำการจัดแต่งข้อมูลของแบบสอบถาม เพื่อให้ข้อมูลอยู่ในรูปแบบที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน พร้อมทั้งนำไปลงรหัสได้

2. ลงรหัสและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences) เพื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติตาม วัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ โดยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 2.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยอธิบายปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

- 2.2 สถิติเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐานและทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาการเป็นผู้ประกอบการ ใช้วิธีหาค่าไค - สแควร์ (Chi - square test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี” เพื่อศึกษาปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ประกอบด้วย นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 19 แห่ง และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 1 แห่ง สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) ซึ่งสถาบันการศึกษาที่ต้องเป็นกลุ่มเป้าหมายมีทั้งหมด จำนวน 20 แห่ง ผู้วิจัยกำหนดให้เก็บกลุ่มตัวอย่างแห่งละ 30 คน ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 600 คน ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean) ของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม แผนการเรียน อาชีพบิดามารดา ผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียน และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน โดยวิเคราะห์จากความถี่ และร้อยละ เสนอผลในรูปแบบของตาราง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ปัจจัยด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ของสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยด้านหน้าที่การงาน ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว และปัจจัยด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ โดยวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เสนอผลในรูปแบบของตาราง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะทั่วไป วิเคราะห์โดยนำแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะมารวบรวมเป็นหมวดหมู่ แล้วจัดกลุ่มแยกออกเป็นประเด็นต่างๆ ใช้วิธีแจกแจงความถี่ (Frequency) และเรียงจำนวนจากมากไปหาน้อย

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยสถิติค่าไค - สแควร์ (Chi - square test) วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาการเป็นผู้ประกอบการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม แผนการเรียน อาชีพ บิดามารดา ผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียน และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน โดยนำเสนอในรูปแบบของค่าร้อยละ ดังตาราง

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	232	38.67
หญิง	368	61.33
รวม	600	100.00

จากตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีทั้งหมด 368 คน คิดเป็น ร้อยละ 61.33 ที่เหลือคือ เพศชาย มีทั้งหมด 232 คน คิดเป็นร้อยละ 38.67

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ร้อยละ
1.00 – 1.50	4	0.67
1.51 – 2.00	9	1.50
2.01 – 2.50	127	21.17
2.51 – 3.00	236	39.33
3.01 – 3.50	153	25.50
3.51 – 4.00	71	11.83
รวม	600	100.00

จากตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 39.33 รองลงมาคือ เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 21.17 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 11.83 เกรดเฉลี่ยสะสม 1.51 – 2.00 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 และเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.50 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67 ตามลำดับ

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามแผนการเรียน

แผนการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
วิทย์ฯ คณิต	286	47.67
ศิลป์ภาษา	192	32.00
ศิลป์คำนวณ	92	15.33
สาขาวิชาอุตสาหกรรม	18	3.00
สาขาพาณิชยกรรม	12	2.00
อื่นๆ	0	0
รวม	600	100.00

จากตาราง 3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนในสายวิทย์ฯ คณิต จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 47.67 รองลงมาคือ ศิลป์ภาษา จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 ศิลป์คำนวณ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 15.33 สาขาวิชาอุตสาหกรรม จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และสาขาพาณิชยกรรม จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

อาชีพหลักของบิดา	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	126	21.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	144	24.00
พนักงานบริษัทเอกชน	168	28.00
เจ้าของกิจการ	126	21.00
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	16	2.67
อาชีพอื่นๆ	20	3.33
รวม	600	100.00

จากตาราง 4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบิดาประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 รองลงมาคือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 ข้าราชการ กับเจ้าของกิจการ จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 อาชีพอื่นๆ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 และแม่บ้าน/พ่อบ้าน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 2.67 ตามลำดับ

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอาชีพหลักของมารดา

อาชีพหลักของมารดา	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	102	17.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	139	23.17
พนักงานบริษัทเอกชน	125	20.83
เจ้าของกิจการ	90	15.00
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	131	21.83
อาชีพอื่นๆ	13	2.17
รวม	600	100.00

จากตาราง 5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีมารดาประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 23.17 รองลงมาคือ แม่บ้าน/พ่อบ้าน จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 21.83 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 ข้าราชการ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 เจ้าของกิจการ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และอาชีพอื่นๆ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 2.17ตามลำดับ

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียน

ผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียน	จำนวน	ร้อยละ
บิดา – มารดา	463	77.17
ญาติ	20	3.33
เงินกู้เพื่อการศึกษา	86	14.33
ทุนการศึกษา	24	4.00
ตัวเอง	7	1.17
อื่นๆ	0	0
รวม	600	100.00

จากตาราง 6 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบิดา-มารดาเป็นผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียน จำนวน 463 คน คิดเป็นร้อยละ 77.17 รองลงมาคือ เงินกู้เพื่อการศึกษา จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 14.33 ทุนการศึกษา จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ญาติ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 และตัวเอง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.17 ตามลำดับ

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	15	2.50
10,001 – 20,000 บาท	82	13.67
20,001 – 30,000 บาท	206	34.33
30,001 บาทขึ้นไป	297	49.50
รวม	600	100.00

จากตาราง 7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 รองลงมาคือ 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 34.33 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 13.67 และต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามสถาบันที่ต้องการเข้าศึกษาต่อ

สถาบันที่ต้องการเข้าศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยปีคของรัฐบาล	330	55.00
มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐบาล	80	13.33
มหาวิทยาลัยเอกชน	125	20.83
มหาวิทยาลัยราชภัฏ	50	8.33
สถาบันอื่นๆ	15	2.50
รวม	600	100.00

จากตาราง 8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยปีคของรัฐบาล จำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐบาล จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และสถาบันอื่นๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ

สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ

ความต้องการศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	275	45.83
ไม่แน่ใจ	203	33.83
ไม่ต้องการ	122	20.33
รวม	600	100.00

จากตาราง 9 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 รองลงมาคือ ไม่แน่ใจ จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 33.83 และไม่ต้องการ จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 20.33 ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ**

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ปัจจัยด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ของสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยด้านหน้าที่การงาน ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว และปัจจัยด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ โดยนำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง

ตาราง 10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ของสถาบันการศึกษา

ด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ของสถาบันการศึกษา	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ ที่
1.มีหลักสูตรการเรียนการสอนตรงตามความต้องการ	4.20	0.636	มาก	1
2.มีอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย	4.15	0.739	มาก	2
3.สถาบันมีชื่อเสียง	3.97	0.794	มาก	4
4.อาจารย์ที่สอนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีชื่อเสียง	3.65	0.834	มาก	7
5.ได้รับรองมาตรฐานการศึกษา	3.86	0.908	มาก	5
6. มีหลักสูตรที่ใช้สอนทันสมัย	4.01	0.793	มาก	3
7. มีสาขาวิชาที่เปิดสอนหลากหลาย และน่าสนใจ	4.15	0.769	มาก	2
8. มีอาคารที่กว้างขวางสวยงาม และมีความทันสมัย	3.60	0.826	มาก	8
9. มีสภาพแวดล้อมภายในร่มรื่น เหมาะแก่การเรียนการสอน	3.65	0.763	มาก	7
10. มีอาคารเรียนและห้องเรียนที่สะดวกสบาย เหมาะสมต่อการเรียนรู้	3.69	0.819	มาก	6
11. มีห้องสมุดที่ทันสมัย เพื่อใช้ในการค้นคว้าศึกษาเรียนรู้	3.54	0.911	มาก	9
โดยรวม	3.86	0.552	มาก	

จากตาราง 10 กลุ่มตัวอย่างมีเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ของสถาบันการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$) เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการมากที่สุด คือ มีหลักสูตรการเรียนการสอนตรงตามความต้องการ ($\bar{X}=4.20$) รองลงมา คือมีอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัยกับมีสาขาวิชาที่เปิดสอนหลากหลาย และน่าสนใจ ($\bar{X}=4.15$) มีหลักสูตรที่ใช้สอนทันสมัย ($\bar{X}=4.01$) สถาบันมีชื่อเสียง ($\bar{X}=3.97$) ได้รับรองมาตรฐานการศึกษา ($\bar{X}=3.86$) มีอาคารเรียนและห้องเรียนที่สะดวกสบาย เหมาะสมต่อการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.69$) อาจารย์ที่สอนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีชื่อเสียง กับ มีสภาพแวดล้อมภายในร่มรื่นเหมาะแก่การเรียนการสอน ($\bar{X}=3.65$) มีอาคารที่กว้างขวางสวยงาม และมีความทันสมัย ($\bar{X}=3.60$) และมีห้องสมุดที่ทันสมัย เพื่อใช้ในการค้นคว้าศึกษาเรียนรู้ ($\bar{X}=3.54$) ตามลำดับ

ตาราง 11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านราคา

ด้านราคา	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ ที่
1. ค่าธรรมเนียมการเรียนที่เหมาะสม	3.71	0.814	มาก	1
2. ระบบการจ่ายค่าเล่าเรียนมีความสะดวก	3.56	0.817	มาก	3
3. มีค่าใช้จ่ายในกิจกรรมต่างๆ เหมาะสม	3.56	0.888	มาก	3
4. มีการจัดสรรทุนการศึกษาให้แก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง	3.55	0.840	มาก	4
5. มีบริการกู้ยืมเงินกองทุนเพื่อการศึกษา	3.58	0.903	มาก	2
6. มีการผ่อนชำระค่าธรรมเนียมการเรียน	3.26	1.041	ปานกลาง	5
โดยรวม	3.54	0.711	มาก	

จากตาราง 11 กลุ่มตัวอย่างมีเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านราคา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$) เมื่อพิจารณารายชื่อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการมากที่สุด คือ ค่าธรรมเนียมการเรียนที่เหมาะสม ($\bar{X}=3.71$) รองลงมาคือมีบริการกู้ยืมเงินกองทุนเพื่อการศึกษา ($\bar{X}=3.58$) ระบบการจ่ายค่าเล่าเรียนมีความสะดวก กับ มีค่าใช้จ่ายในกิจกรรมต่างๆ เหมาะสม ($\bar{X}=3.56$) มีการจัดสรรทุนการศึกษาให้แก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง ($\bar{X}=3.55$) และมีการผ่อนชำระค่าธรรมเนียมการเรียน ($\bar{X}=3.26$) ตามลำดับ

ตาราง 12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านสถานที่

ด้านสถานที่	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ ที่
1. อยู่ใกล้บ้าน	3.75	0.914	มาก	1
2. มีพื้นที่บริเวณกว้างขวางและมีสภาพแวดล้อมที่ดี	3.75	0.817	มาก	1
3. สถานที่ที่ตั้งมีความสะดวกในการเดินทางและเป็นศูนย์กลางในการเดินทาง	3.63	0.813	มาก	2
4. มีที่จอดรถกว้างขวางและสะดวกสบายแก่นักศึกษา	3.47	0.949	มาก	3
5. อยู่ในแหล่งชุมชน	3.17	0.777	มาก	4
โดยรวม	3.55	0.640	มาก	

จากตาราง 12 กลุ่มตัวอย่างมีเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านสถานที่ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.55$) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการที่มากที่สุด คือ อยู่ใกล้บ้านกับมีพื้นที่บริเวณกว้างขวางและมีสภาพแวดล้อมที่ดี ($\bar{X}=3.75$) รองลงมา คือสถานที่ที่ตั้งมีความสะดวกในการเดินทางและเป็นศูนย์กลางในการเดินทาง ($\bar{X}=3.63$) มีที่จอดรถกว้างขวางและสะดวกสบายแก่นักศึกษา ($\bar{X}=3.47$) และอยู่ในแหล่งชุมชน ($\bar{X}=3.17$) ตามลำดับ

ตาราง 13 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านการส่งเสริมการตลาด

ด้านการส่งเสริมการตลาด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ ที่
1. มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในสื่อต่างๆ อย่างทั่วถึง เช่น โทรทัศน์ เว็บไซต์ หนังสือพิมพ์ หรือป้ายโฆษณา	3.56	0.880	มาก	2
2. มีการนำทีมไปแนะนำตามโรงเรียน	3.44	0.865	ปานกลาง	3
3. มีการจัดกิจกรรม OPEN HOUSE ทุกปี	3.69	0.964	มาก	1
4. มีการจัดแสดงผลงานตามงานนิทรรศการต่างๆ	3.23	0.817	ปานกลาง	4
โดยรวม	3.48	0.742	ปานกลาง	

จากตาราง 13 กลุ่มตัวอย่างมีเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านการส่งเสริมการตลาด ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.48$) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการมากที่สุด คือ มีการจัดกิจกรรม OPEN HOUSE ทุกปี ($\bar{X}=3.69$) รองลงมา คือมีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในสื่อต่างๆ อย่างทั่วถึง เช่น โทรทัศน์ เว็บไซต์ ($\bar{X}=3.56$) มีการนำทีมไปแนะนำตามโรงเรียน ($\bar{X}=3.44$) และมีการจัดแสดงผลงานตามงานนิทรรศการต่างๆ ($\bar{X}=3.23$) ตามลำดับ

ตาราง 14 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านหน้าที่การงาน

ด้านหน้าที่การงาน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ ที่
1. เมื่อจบการศึกษาสามารถหางานทำได้ง่าย	4.45	0.675	มาก	2
2. ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน	4.47	0.666	มาก	1
3. มีอัตราผลตอบแทนสูง	4.43	0.690	มาก	3
4. ได้งานทำที่มีความมั่นคงและมีสวัสดิการดี	4.47	0.726	มาก	1
5. โอกาสตกงานมีน้อย	4.41	0.728	มาก	5
6. มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานสูง	4.38	0.792	มาก	6
7. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพอิสระได้	4.41	0.791	มาก	5
8. สามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นได้หลายทาง	4.42	0.832	มาก	4
โดยรวม	4.43	0.601	มาก	

จากตาราง 14 กลุ่มตัวอย่างมีเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านหน้าที่การงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.43$) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการมากที่สุด คือ ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันกับได้งานทำที่มีความมั่นคงและมีสวัสดิการดี ($\bar{X}=4.47$) รองลงมา คือเมื่อจบการศึกษาสามารถหางานทำได้ง่าย ($\bar{X}=4.45$) มีอัตราผลตอบแทนสูง ($\bar{X}=4.43$) สามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นได้หลายทาง ($\bar{X}=4.42$) โอกาสตกงานมีน้อยกับสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพอิสระได้ ($\bar{X}=4.41$) และมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานสูง ($\bar{X}=4.38$) ตามลำดับ

ตาราง 15 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านเหตุผลส่วนตัว

ด้านเหตุผลส่วนตัว	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ ที่
1. มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ	3.94	0.745	มาก	2
2. ต้องการที่จะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์จากสถาบัน	3.94	0.842	มาก	2
3.อยากได้การยอมรับจากบุคคลอื่นๆ เช่น ครอบครัว สังคม	3.74	0.808	มาก	3
4. สามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล	3.68	0.804	มาก	4
5. สร้างความภูมิใจให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล	3.95	0.903	มาก	1
โดยรวม	3.85	0.656	มาก	

จากตาราง 15 กลุ่มตัวอย่างมีเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านเหตุผลส่วนตัว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.85$) เมื่อพิจารณารายชื่อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการมากที่สุด คือ สร้างความภูมิใจให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล ($\bar{X}=3.95$) รองลงมา คือมีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ กับ ต้องการที่จะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์จากสถาบัน ($\bar{X}=3.94$) อยากได้การยอมรับจากบุคคลอื่นๆ เช่น ครอบครัว สังคม ($\bar{X}=3.74$) และสามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล ($\bar{X}=3.68$) ตามลำดับ

ตาราง 16 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ

ด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ ที่
1. ด้วยตนเอง	4.39	0.824	มาก	1
2. ตามความต้องการของผู้ปกครอง	3.74	0.986	มาก	2
3. ตามคำแนะนำของครูแนะแนวหรืออาจารย์	2.83	0.997	ปานกลาง	3
4. ตามเพื่อน	2.58	0.995	ปานกลาง	6
5. ตามรุ่นพี่ที่เคยจบจากสถาบันเดียวกัน	2.40	1.164	น้อย	8
6. ตามคำแนะนำของญาติ	2.55	1.032	ปานกลาง	7
7. ตามกระแสนิยมในยุคปัจจุบัน	2.69	0.986	ปานกลาง	5
8. ตามสื่อโฆษณาต่างๆ	2.80	0.871	ปานกลาง	4
โดยรวม	3.00	0.625	ปานกลาง	

จากตาราง 16 กลุ่มตัวอย่างมีเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.00$) เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการมากที่สุด คือ ด้วยตนเอง ($\bar{X}=4.39$) รองลงมา คือตามความต้องการของผู้ปกครอง ($\bar{X}=3.74$) ตามคำแนะนำของครูแนะแนวหรืออาจารย์ ($\bar{X}=2.83$) ตามสื่อโฆษณาต่างๆ ($\bar{X}=2.80$) ตามกระแสนิยมในยุคปัจจุบัน ($\bar{X}=2.69$) ตามเพื่อน ($\bar{X}=2.58$) ตามคำแนะนำของญาติ ($\bar{X}=2.55$) และตามรุ่นพี่ที่เคยจบจากสถาบันเดียวกัน ($\bar{X}=2.40$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะทั่วไป

ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะทั่วไป วิเคราะห์โดยนำแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะมารวบรวมเป็นหมวดหมู่ แล้วจัดกลุ่มแยกออกเป็นประเด็นต่างๆ ใช้วิธีแจกแจงความถี่ (Frequency) และเรียงจำนวนจากมากไปหาน้อย

ตาราง 17 ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่
1. ด้านค่าใช้จ่าย	112	27.65	1
2. ด้านอาคารสถานที่ และที่ตั้ง	98	24.20	2
3. ด้านชื่อเสียง และคุณภาพของสถานศึกษา	81	20.00	3
4. ด้านหน้าที่การงาน	63	15.56	4
5. ด้านการส่งเสริมการตลาด	51	12.59	5
โดยรวม	405	100	

จากตาราง 17 กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะทั้งหมด 5 ด้าน โดยรวมจำนวน 405 ข้อ ด้านค่าใช้จ่าย เป็นอันดับที่ 1 จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 27.65 โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่าควรมีบริการกู้ยืมเงินกองทุนเพื่อการศึกษาพร้อมทั้งบริการติดต่อประสานงานต่างๆ ให้กับนักศึกษา มีบริการผ่อนชำระค่าธรรมเนียมการเรียนเป็นงวดๆ ได้เมื่อมีความจำเป็น และควรมีการควบคุมค่าใช้จ่ายในเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน เนื่องจากในระยะเวลาที่ศึกษามีกิจกรรมมากมาย ซึ่งถือเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาด้วย อันดับที่ 2 คือ ด้านอาคารสถานที่และที่ตั้ง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.20 โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่าอาคารสถานที่และที่ตั้งดูดีเหมาะสม สภาพแวดล้อมดี ใกล้บ้านและการเดินทางสะดวก และอาคารสถานที่มีความเพียงพอสำหรับผู้เรียน อันดับที่ 3 คือ ด้านชื่อเสียงและคุณภาพของสถานศึกษา จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่าสถานศึกษาได้รับการประกันคุณภาพ สถานศึกษามีคุณภาพ และมีชื่อเสียงอยู่บ้างแต่อาจไม่มากนัก และมีตัวอย่างนักศึกษาที่จบแล้วมีความสำเร็จในหน้าที่การงาน อันดับที่ 4 คือ ด้านหน้าที่การงาน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.56 โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่าเมื่อจบการศึกษาสามารถหางานทำได้ง่ายหรือสามารถนำมาประกอบธุรกิจได้จริง มี

อัตราผลตอบแทนสูง มีความมั่นคงและมีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพ อันดับที่ 5 คือ ด้านการส่งเสริมการตลาด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.59 โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่าควรการจัดกิจกรรม OPEN HOUSE ทุกปีและต่อเนื่องเพราะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าไปสัมผัสกับสถานที่จริง และควรมีการจัดสรรเงินทุนให้ทั่วถึงทุกโรงเรียน

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยสถิติค่าไค - สแควร์ (Chi - square test) วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาการเป็นผู้ประกอบการ

สมมติฐาน ปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเลือกศึกษากับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ

ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง

ตาราง 18 การทดสอบ ปัจจัยด้านต่างๆ กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ

ปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเลือกศึกษา	χ^2	p
ด้านปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา	58.597	0.000*
ด้านปัจจัยด้านราคา	32.287	0.016*
ด้านปัจจัยด้านสถานที่	28.229	0.011*
ด้านปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด	29.663	0.000*
ด้านปัจจัยด้านหน้าที่การงาน	37.081	0.000*
ด้านปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว	23.401	0.031*
ด้านปัจจัยด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ	44.998	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 18 ผลการทดสอบ พบว่า ปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเลือกศึกษากับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการทุกเรื่อง คือ ด้านปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ด้านปัจจัยด้านราคา ด้านปัจจัยด้านสถานที่ ด้านปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านปัจจัยด้านหน้าที่การงาน ด้านปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านปัจจัยด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี ซึ่งสถาบันการศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายมีทั้งหมด จำนวน 20 แห่ง กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) ผู้วิจัยกำหนดเก็บกลุ่มตัวอย่างแต่ละ 30 คน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวอย่าง 600 คน จากนั้นใช้การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษารองปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาและความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี มีรายละเอียดโดยสรุปดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี จำนวนทั้งสิ้น 600 คน พบว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นเพศหญิง มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 เกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างเรียนในสายวิทย์ฯ คณิต บิดาประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนมารดาประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่งมีบิดา-มารดาเป็นผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียน ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยของต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป และนักเรียนต้องการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐบาล คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ

2. ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าปัจจัยด้านหน้าที่การงานเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการมากที่สุด รองลงมา คือ ปัจจัยด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ของสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ เมื่อพิจารณาแต่ละด้านแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

ด้านหน้าที่การงาน มากที่สุด คือ ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันกับได้งานทำที่มีความมั่นคงและมีสวัสดิการดี รองลงมา คือเมื่อจบการศึกษาสามารถหางานทำได้ง่าย มีอัตราผลตอบแทนสูง สามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นได้หลายทาง โอกาสตกงานมีน้อย สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพอิสระได้ และมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานสูง ตามลำดับ

ด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ของสถาบันการศึกษา มากที่สุด คือ มีหลักสูตรการเรียนการสอนตรงตามความต้องการ รองลงมา คือมีอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัยกับมีสาขาวิชาที่เปิดสอนหลากหลาย และน่าสนใจ มีหลักสูตรที่ใช้สอนทันสมัย สถาบันมีชื่อเสียง ได้รับรองมาตรฐานการศึกษา มีอาคารเรียนและห้องเรียนที่สะดวกสบายเหมาะสมต่อการเรียนรู้ อาจารย์ที่สอนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีชื่อเสียง มีสภาพแวดล้อมภายในร่มรื่นเหมาะแก่การเรียนการสอน มีอาคารที่กว้างขวางสวยงาม และมีความทันสมัย และมีห้องสมุดที่ทันสมัย เพื่อใช้ในการค้นคว้าศึกษาเรียนรู้ตามลำดับ

ด้านเหตุผลส่วนตัว มากที่สุด คือ สร้างความภูมิใจให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล รองลงมา คือมีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ ต้องการที่จะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์จากสถาบัน อยากได้การยอมรับจากบุคคลอื่นๆ เช่น ครอบครัว สังคม และสามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล ตามลำดับ

ด้านสถานที่ มากที่สุด คือ อยู่ใกล้บ้านกับมีพื้นที่บริเวณกว้างขวางและมีสภาพแวดล้อมที่ดี รองลงมา คือสถานที่ตั้งมีความสะดวกในการเดินทางและเป็นศูนย์กลางในการเดินทาง มีที่จอดรถกว้างขวางและสะดวกสบายแก่นักศึกษา และอยู่ในแหล่งชุมชน ตามลำดับ

ด้านราคา มากที่สุด คือ ค่าธรรมเนียมการเรียนที่เหมาะสม รองลงมา คือมีบริการกู้ยืมเงินกองทุนเพื่อการศึกษา ระบบการจ่ายค่าเล่าเรียนมีความสะดวก กับ มีค่าใช้จ่ายในกิจกรรมต่างๆ เหมาะสม มีการจัดสรรทุนการศึกษาให้แก่แก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง และมีการผ่อนชำระค่าธรรมเนียมการเรียน ตามลำดับ

ด้านการส่งเสริมการตลาด มากที่สุด คือ มีการจัดกิจกรรม OPEN HOUSE ทุกปี รองลงมา คือมีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในสื่อต่างๆ อย่างทั่วถึง เช่น โทรทัศน์ เว็บไซต์ มีการนำทีมไปแนะนำตามโรงเรียน และมีการจัดแสดงผลงานตามงานนิทรรศการต่างๆ ตามลำดับ

ด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ มากที่สุด คือ ด้วยตนเอง รองลงมา คือตามความต้องการของผู้ปกครอง ตามคำแนะนำของครูแนะแนวหรืออาจารย์ ตามสื่อโฆษณาต่างๆ ตามกระแสนิยมในยุคปัจจุบัน ตามเพื่อน ตามคำแนะนำของญาติ และตามรุ่นพี่ที่เคยจบจากสถาบันเดียวกัน ตามลำดับ

3. ข้อเสนอแนะทั่วไป

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและหาข้อสรุป

1. ด้านค่าใช้จ่าย โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่าควรมีบริการกู้ยืมเงินกองทุนเพื่อการศึกษาพร้อมทั้งบริการติดต่อประสานงานต่างๆ ให้กับนักศึกษา มีบริการผ่อนชำระค่าธรรมเนียมการเรียนเป็นงวดๆ ได้เมื่อมีความจำเป็น และควรมีการควบคุมค่าใช้จ่ายในเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน เนื่องจากในระยะเวลาที่ศึกษามีกิจกรรมมากมาย ซึ่งถือเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาด้วย

2. ด้านอาคารสถานที่และที่ตั้ง โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่าอาคารสถานที่และที่ตั้งดูดีเหมาะสม สภาพแวดล้อมดี ใกล้บ้านและการเดินทางสะดวก และอาคารสถานที่มีความเพียงพอสำหรับผู้เรียน

3. ด้านชื่อเสียงและคุณภาพของสถานศึกษา โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่าสถานศึกษาได้รับการประกันคุณภาพ สถานศึกษามีคุณภาพและมีชื่อเสียงอยู่บ้างแต่อาจไม่มากนัก และมีตัวอย่างนักศึกษาที่จบแล้วมีความสำเร็จในหน้าที่การงาน

4. ด้านหน้าที่การงาน โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่าเมื่อจบการศึกษาสามารถหางานทำได้ง่ายหรือสามารถนำมาประกอบธุรกิจได้จริง มีอัตราผลตอบแทนสูง มีความมั่นคงและมีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพ

5. ด้านการส่งเสริมการตลาด โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่าควรการจัดกิจกรรม OPEN HOUSE ทุกปีและต่อเนื่องเพราะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าไปสัมผัสกับสถานที่จริง และควรมีการจัดสรรเงินทุนให้ทั่วถึงทุกโรงเรียน

4. การทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบ พบว่า ปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเลือกศึกษากับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการทุกเรื่อง คือ ด้านปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ด้านปัจจัยด้านราคา ด้านปัจจัยด้านสถานที่ ด้านปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านปัจจัยด้านหน้าที่การงาน ด้านปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านปัจจัยด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคล และสื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การอภิปรายผล

ผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะนำเสนอ อภิปรายตามรายละเอียดการค้นพบ ดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า

ด้านหน้าที่การงาน มากที่สุด คือ ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันกับได้งานทำที่มีความมั่นคงและมีสวัสดิการดี รองลงมา คือเมื่อจบการศึกษาสามารถหางานทำได้ง่าย มีอัตราผลตอบแทนสูง สามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นได้หลายทาง โอกาสตกงานมีน้อย สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพอิสระได้ และมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานสูง ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากนักเรียนส่วนใหญ่ ก่อนตัดสินใจเข้าศึกษาต่อนั้น ต้องมีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเรื่องความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันว่าเน้นไปในสาขาวิชาใด เพื่อลดความเสี่ยงในอนาคตว่าหลังสำเร็จการศึกษาแล้วจะสามารถหางานทำได้ง่าย รวมถึงอัตราผลตอบแทนที่จะได้รับจากการทำงานด้วย ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ที่กล่าวถึง ความต้องการประสบความสำเร็จด้วยตนเอง (Self Actualization Needs) ของมนุษย์ในทฤษฎีความต้องการ 5 ระดับขั้น

ด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ของสถาบันการศึกษา มากที่สุด คือ มีหลักสูตรการเรียนการสอนตรงตามความต้องการ รองลงมา คือมีอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัยกับมีสาขาวิชาที่เปิดสอนหลากหลาย และน่าสนใจ มีหลักสูตรที่ใช้สอนทันสมัย สถาบันมีชื่อเสียง ได้รับรองมาตรฐานการศึกษา มีอาคารเรียนและห้องเรียนที่สะดวกสบายเหมาะสมต่อการเรียนรู้ อาจารย์ที่สอนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีชื่อเสียง มีสภาพแวดล้อมภายในร่มรื่นเหมาะแก่การเรียนการสอน มีอาคารที่กว้างขวางสวยงาม และมีความทันสมัย และมีห้องสมุดที่ทันสมัย เพื่อใช้ในการค้นคว้าศึกษาเรียนรู้ ซึ่งน่าจะมาจากนักเรียนจะมีการตัดสินใจเลือกสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาก่อน หลังจากนั้นจึงจะทำการพิจารณาเลือกสถาบันการศึกษาที่เปิดหลักสูตรการเรียนการสอนดังกล่าว ดังนั้นการที่

สถาบันการศึกษาเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนที่ต้องตามความต้องการ ก็เป็นโอกาสที่นักเรียนจะเลือกเรียนในสถาบันนั้นๆ ทั้งนี้ไม่มีความสอดคล้องกับ กุณฺธิ ศิริรักษ์ (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีและปัจจัยในการเลือกสถาบันในจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ และบุรีรัมย์ พบว่า ปัจจัยในการเลือกสถาบันเพื่อศึกษาต่อจะให้ความสำคัญกับ ชื่อเสียงของสถานศึกษามากที่สุด รองลงมา คือ คุณวุฒิและชื่อเสียงของอาจารย์ และการมีงานทำของบัณฑิต

ด้านเหตุผลส่วนตัว มากที่สุด คือ สร้างความภูมิใจให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล รองลงมา คือมีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ ต้องการที่จะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์จากสถาบัน อยากได้การยอมรับจากบุคคลอื่นๆ เช่น ครอบครัว สังคม และสามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล ซึ่งน่าจะมาจากการเรียนให้สำเร็จนั้นนอกจากจะต้องอาศัยกำลังกายและกำลังปัญญาแล้ว ยังต้องใช้วิริยะและอดุสหาที่จะต้องฝ่าฟันอุปสรรคปัญหาจนบรรลุถึงความสำเร็จได้ ดังนั้นเมื่อนักเรียนได้ศึกษาแล้วสามารถสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาได้ จะมีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ที่กล่าวถึง ความต้องการทางสังคม (Social Needs) ของมนุษย์ในทฤษฎีความต้องการ 5 ระดับขั้น

ด้านสถานที่ มากที่สุด คือ อยู่ใกล้บ้านกับมีพื้นที่บริเวณกว้างขวางและมีสภาพแวดล้อมที่ดี รองลงมา คือสถานที่ตั้งมีความสะดวกในการเดินทางและเป็นศูนย์กลางในการเดินทาง มีที่จอดรถ กว้างขวางและสะดวกสบายแก่นักศึกษา และอยู่ในแหล่งชุมชน ซึ่งน่าจะมาจากทฤษฎีเป็นจังหวัดในปริมลพทที่มีปัญหาของการจราจรที่ติดขัด แม้ว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจะมีความพยายามที่จะแก้ไขปัญหานี้ โดยวิธีการจัดให้รถวิ่งทางเดียวหรือมากช่องทางขึ้นเป็นบางเวลา การขยายช่องทางบางแห่ง การสร้างสะพานลอยบางจุด และทั้งหมดนี้เป็นที่ทราบกันดีว่าผลที่ได้นั้นมีน้อยมาก ปัญหาการจราจรติดขัดก็ยังคงมีให้เห็นในปัจจุบัน ดังนั้นการที่นักเรียนจะต้องตัดสินใจเลือกสถานที่ศึกษาการเดินทางก็เป็นอีกปัจจัยที่ต้องนำมาพิจารณา ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับ วันวิสาข์ แก้วสมบูรณ์ (2553) การที่จะเข้าศึกษาต่อขึ้นขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านสถานที่ของสถานศึกษานั้น

ด้านราคา มากที่สุด คือ ค่าธรรมเนียมการเรียนที่เหมาะสม รองลงมา คือมีบริการกู้ยืมเงินกองทุนเพื่อการศึกษา ระบบการจ่ายค่าเล่าเรียนมีความสะดวก กับ มีค่าใช้จ่ายในกิจกรรมต่างๆ เหมาะสม มีการจัดสรรทุนการศึกษาให้แก่แก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง และมีการผ่อนชำระค่าธรรมเนียมการเรียน ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากนักเรียนจะต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียนทั้งหมด เพราะฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว อาชีพของบิดามารดาเป็นตัวกำหนดรายได้ ซึ่งจะเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาของบุตร จำนวนพี่น้องในครอบครัวและจำนวนพี่น้องที่กำลังอยู่ใน

สถาบันการศึกษาในปัจจุบัน เป็นภาวะทางเศรษฐกิจที่บิดามารดาต้องรับหน้าที่ รายได้ของบิดามารดาจึงเป็นเครื่องชี้วัดถึงความสามารถในการส่งเสียบุตรให้เรียนต่อให้สูงขึ้น ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับ สิริพร พวงมาลัย (2543) กล่าวว่า ครอบครัวมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมดีก็จะส่งผลให้มีโอกาสในการศึกษาต่อมากขึ้นนั่นคือ ครอบครัวที่มีฐานะดี

ด้านการส่งเสริมการตลาด มากที่สุด คือ มีการจัดกิจกรรม OPEN HOUSE ทุกปี รองลงมา คือ มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในสื่อต่างๆ อย่างทั่วถึง เช่น โทรทัศน์ เว็บไซต์ มีการนำทีมไปแนะนำตามโรงเรียน และมีการจัดแสดงผลงานตามงานนิทรรศการต่างๆ ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากทางวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรม OPEN HOUSE ทุกปี แต่ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2555 ได้เปลี่ยนชื่อกิจกรรมเป็นราชพฤกษ์นิทรรศน์ 2011 แต่คงมีวัตถุประสงค์หลักของโครงการคือการโฆษณาและประชาสัมพันธ์โดยตรงให้กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าได้สัมผัสสถานที่จริง และทราบรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับหลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดให้บริการ ซึ่งถือว่าการจัดกิจกรรมดังกล่าวเป็นการส่งเสริมการตลาด เพื่อเป็นการให้ข้อมูลชักจูงใจ หรือตอกย้ำเกี่ยวกับวิทยาลัย รวมทั้งเพื่อให้เกิดอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ทศนคติ ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียน ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับ วันวิสาข์ แก้วสมบุญ (2553) การที่จะเข้าศึกษาต่อ นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด เช่น มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในสื่อต่างๆ อย่างทั่วถึง

ด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ มากที่สุด คือ ด้วยตนเอง รองลงมา คือ ตามความต้องการของผู้ปกครอง ตามคำแนะนำของครูแนะแนวหรืออาจารย์ ตามสื่อโฆษณาต่างๆ ตามกระแสนิยมในยุคปัจจุบัน ตามเพื่อน ตามคำแนะนำของญาติ และตามรุ่นพี่ที่เคยจบจากสถาบันเดียวกัน ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากในปัจจุบันการเลี้ยงดูบุตรของบิดามารดามีการสร้าง ความมั่นใจให้กับบุตร โดยปลูกฝังอุปนิสัยให้บุตรมีการเชื่อมั่นศรัทธาในตนเอง ฝึกฝน เสริมสร้างและสั่งสมนิสัยที่ดี เช่น เป็นผู้มีความหวังเสมอ พยายามมีวันใหม่ให้ก้าวเดิน ความไม่กลัวต่อความลำบาก จิตใจเข้มแข็ง ต่อสู้ กล้าหาญ อดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพียรพยายามอย่างสม่ำเสมอ ไม่ประมาท เกิดเป็นคนไม่ควรพลาดกลัว จงเก่งกาจ กล้าหาญชาญชัย จึงเป็นเหตุให้นักเรียนในยุคปัจจุบันมีความมั่นใจในตัวเองสูง การตัดสินใจในเรื่องใดๆ จึงขึ้นอยู่กับตัวเองเป็นหลักและให้บิดามารดาเป็นเพียงที่ปรึกษา ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับ เมลดา กลิ่นมาลี (2551) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ต่อการเลือกศึกษาต่อ ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า เหตุผลที่เลือกศึกษาต่อ คือ นักศึกษามีเหตุผลด้านความสนใจส่วนตัวมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไปแก่สถาบันศึกษา

1. สถาบันควรให้ความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในด้านลักษณะงานที่บัณฑิตได้งานทำ หรือการนำไปปฏิบัติได้จริงในการประกอบธุรกิจ ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าสาขาวิชาผู้ประกอบการจะมีโอกาสในการเลือกประกอบอาชีพที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ทำท้ายความสามารถ และมีความมั่นคง
2. สถาบันจำเป็นต้องสร้างภาพลักษณ์สู่สาธารณะ จึงควรสอดแทรกโครงการต่างๆ ที่ส่งเสริม สนับสนุน ทั้งด้านวิชาการกิจกรรมนักศึกษาและภูมิทัศน์
3. ควรจัดทำโครงการทางด้านประชาสัมพันธ์สถาบัน ให้เห็นถึงจุดเด่นที่เป็นภาพลักษณ์ โดยรวมที่ประสานสัมพันธ์กับส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านภาพลักษณ์ ด้านค่าธรรมเนียมการเรียน ด้านสถานที่ตั้ง และด้านการประชาสัมพันธ์ของสถาบันอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

1. ควรมีการศึกษาในเชิงปริมาณ (Quantitative research) ควบคู่กับการศึกษาในเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีรายละเอียดลึกซึ้ง เช่น ศึกษารูปแบบและแนวทางการพัฒนาส่วนประสมทางการตลาดของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา
2. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการทำธุรกิจในกลุ่มผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและวางแผนหลักสูตรที่จะเปิดสอน

บรรณานุกรม

- กุลธนี ศิริรักษ์. (2550, พฤศจิกายน-สิงหาคม). ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีและปัจจัยในการเลือกสถาบันในจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ และบุรีรัมย์. 10(3) : 45-54.
- คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2553). โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.nec.engr.tu.ac.th>. (26 พฤศจิกายน 2553)
- เดโช บุญยศักดิ์. (2533, มกราคม-มีนาคม). การประเมินโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท-(กศ.พธ.)-ปีงบประมาณ-2530-2531. 20(1) : 88-99.
- ธีรยุทธ วัฒนาสุภโชค. (2542, ตุลาคม-ธันวาคม). Entrepreneurship ว่าจะเป็นฟางเส้นสุดท้ายต่อระบบเศรษฐกิจไทย. จุฬาลงกรณ์วารสาร 12(45) : 65-75
- นุชธิดา เทพลิขิตกุล. (2543). การศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะ. เชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ผลสุดี รุมาคม. (2540). การบริหารธุรกิจขนาดย่อม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ฟิลิกส์เซนเตอร์.
- พิชญ์สินี ชมพุกำ. (2542). การวิเคราะห์ความต้องการทางการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดการศึกษาสงเคราะห์ในภาคเหนือ. การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาสถิติประยุกต์. เชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาวรินทร์ สุระชะวงค์. (2546). ความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มนัส สุวรรณ และประหัยด์ ปานดี. (2533). ความต้องการและโอกาสทางการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในส่วนภูมิภาค : การกำหนดจุดที่ตั้งของมหาวิทยาลัย. เชียงใหม่ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เมลดดา กลิ่นมาลี (2551). การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ต่อการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- โยธิน ศันสนยุท. (2533). จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี. (2542). SMEs : เสาหลักของอุตสาหกรรมกู้ชาติ. (พิมพ์ครั้งที่2) กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

วันวิสาข์ แก้วสมบุญ. **เหตุผลใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.tsu.ac.th/grad/report_/files/06044949200949.doc. (วันที่ค้นข้อมูล : 31 สิงหาคม 2553).

ศิริพร หงส์พันธุ์. (2545). **ความต้องการในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หรือเทียบเท่าในจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดชัยภูมิ**. การค้นคว้าแบบอิสระ. โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม, คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, นครราชสีมา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

สุจิตตพร ตระการกมล. (2548). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมตตาศึกษา จังหวัดเชียงใหม่**. การค้นคว้าแบบอิสระ คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริพร พวงมาลัย. (2543). **ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองลำพูน**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะ. เชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2532). **“โอกาสทางการศึกษา : ข้อเท็จจริงในปัจจุบัน”**. เศรษฐกิจและสังคม.

อาคิรา โสภณวชิรวงศ์. (2552). **อำนาจพยากรณ์ของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและแรงจูงใจภายในที่มีต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. การค้นคว้าแบบอิสระ. สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ. เชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อารมณั์ เพชรชื่น. (2547, พฤศจิกายน-มีนาคม). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน**. 15(2) : 65-76.

Maslow A.H. (1971). **The Farther Reaches of Human Nature**. New York : Viking Press.

Webmaster. **ความต้องการของมนุษย์ 8 ด้าน (Eight need domains)**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.gracezone.org/index.php/management-article/387-eight-need-domains>. (วันที่ค้นข้อมูล : 31 สิงหาคม 2553).

Webmaster. **ปัจจัยสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.siamhire.com/article/view/48/>. (วันที่ค้นข้อมูล : 21 กันยายน 2553).

Webmaster. (2553). **หลักสูตรบริหารธุรกิจ (การเป็นผู้ประกอบการ)**. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www2.feu.ac.th/mba/curriculum.php>. (26 พฤศจิกายน 2553)

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาและความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการเป็น
ผู้ประกอบการ ของนักเรียนมัธยมปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดนนทบุรี”

เรียน นักเรียน/นักศึกษา ทุกท่าน

ทางวิทยาลัยราชพฤกษ์ได้มอบทุนสนับสนุนวิจัยแก่ อาจารย์นางสาวทัศนีย์ อัครพันธ์ คณะ
บริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ ให้ดำเนินการวิจัยเรื่องดังกล่าวในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ซึ่งในขั้นตอนการ
เก็บรวบรวมข้อมูลมีความจำเป็นที่จะต้องขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถาม โดยให้ข้อมูลที่ตรง
กับความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม เพราะผู้วิจัยจะนำมาสรุป
เป็นภาพ ไม่เผยแพร่ข้อมูลเป็นรายบุคคล

จึงขอความร่วมมือจากทุกท่าน โปรดตอบแบบสอบถามฉบับนี้ จักขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

อาจารย์นางสาวทัศนีย์ อัครพันธ์

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงหน้าข้อความที่ตรงต่อความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ในภาคเรียนปัจจุบันต่ำสุด

1. 1.00 – 1.50

2. 1.51 – 2.00

3. 2.01-2.50

4. 2.51 – 3.00

5. 3.01 – 3.50

6. 3.51 – 4.00

3. แผนการเรียน

1. วิทยาศาสตร์ คณิต

2. ศิลปภาษา

3. ศิลป์คำนวณ

4. สาขาวิชาอุตสาหกรรม โปรแกรมสาขาวิชา

5. สาขาพาณิชยกรรม โปรแกรมสาขาวิชา.....

6. อื่นๆ โปรแกรม.....

4. อาชีพหลักของบิดา

☐ 1. ข้าราชการ	☐ 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ 3. พนักงานบริษัทเอกชน	☐ 4. เจ้าของกิจการ
☐ 5. แม่บ้าน/พ่อบ้าน	☐ 6. อื่นๆ.....

5. อาชีพหลักของมารดา

☐ 1. ข้าราชการ	☐ 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ 3. พนักงานบริษัทเอกชน	☐ 4. เจ้าของกิจการ
☐ 5. แม่บ้าน/พ่อบ้าน	☐ 6. อื่นๆ.....

6. ค่าเล่าเรียนในปัจจุบันของท่านอยู่ในความรับผิดชอบของ

☐ 1. บิดา - มารดา	☐ 2. ญาติ
☐ 3. เงินกู้เพื่อการศึกษา	☐ 4. ทุนการศึกษา
☐ 5. ตัวเอง	☐ 6. อื่นๆ.....

7. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ประมาณเดือนละ

☐ 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท	☐ 2. 10,001 – 20,000 บาท
☐ 3. 20,001 – 30,000 บาท	☐ 4. 30,001 บาทขึ้นไป

8. ท่านต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในสถาบันการศึกษา

☐ 1. มหาวิทยาลัยปิดของรัฐบาล.....
☐ 2. มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐบาล.....
☐ 3. มหาวิทยาลัยเอกชน.....
☐ 4. มหาวิทยาลัยราชภัฏ.....
☐ 5. สถาบันอื่นๆ.....

9. ท่านต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ หรือไม่

☐ 1. ต้องการ	☐ 2. ไม่แน่ใจ	☐ 3. ไม่ต้องการ

ตอนที่ 2 ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาตรี

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ต้องการ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้ 5 = มีผลมากที่สุด

4 = มีผลมาก 3 = มีผลปานกลาง 2 = มีผลน้อย และ 1 = มีผลน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ของสถาบันการศึกษา					
1. มีหลักสูตรการเรียนการสอนตรงตามความต้องการ					
2. มีอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย					
3. สถาบันมีชื่อเสียง					
4. อาจารย์ที่สอนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีชื่อเสียง					
5. ได้รับรองมาตรฐานการศึกษา					
6. มีหลักสูตรที่ใช้สอนทันสมัย					
7. มีสาขาวิชาที่เปิดสอนหลากหลาย และน่าสนใจ					
8. มีอาคารที่กว้างขวางสวยงาม และมีความทันสมัย					
9. มีสภาพแวดล้อมภายในร่มรื่น เหมาะแก่การเรียนการสอน					
10. มีอาคารเรียนและห้องเรียนที่สะดวกสบาย เหมาะสมต่อการเรียนรู้					
11. มีห้องสมุดที่ทันสมัย เพื่อใช้ในการค้นคว้าศึกษาเรียนรู้					
ปัจจัยด้านราคา					
1. ค่าธรรมเนียมการเรียนที่เหมาะสม					
2. ระบบการจ่ายค่าเล่าเรียนมีความสะดวก					
3. มีค่าใช้จ่ายในกิจกรรมต่างๆ เหมาะสม					
4. มีการจัดสรรทุนการศึกษาให้แก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง					
5. มีบริการกู้ยืมเงินกองทุนเพื่อการศึกษา					
6. มีการผ่อนชำระค่าธรรมเนียมการเรียน					
ปัจจัยด้านสถานที่					
1. อยู่ใกล้บ้าน					
2. มีพื้นที่บริเวณกว้างขวางและมีสภาพแวดล้อมที่ดี					
3. สถานที่ตั้งมีความสะดวกในการเดินทางและเป็นศูนย์กลางในการเดินทาง					
4. มีที่จอดรถกว้างขวางและสะดวกสบายแก่นักศึกษา					
5. อยู่ในแหล่งชุมชน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด					
1. มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในสื่อต่างๆ อย่างทั่วถึง เช่น โทรทัศน์ เว็บไซต์ หนังสือพิมพ์ หรือป้ายโฆษณา					
2. มีการนำทีมไปแนะนำตามโรงเรียน					
3. มีการจัดกิจกรรม OPEN HOUSE ทุกปี					
4. มีการจัดแสดงผลงานตามงานนิทรรศการต่างๆ					
ปัจจัยด้านหน้าที่การงาน					
1. เมื่อจบการศึกษาสามารถหางานทำได้ง่าย					
2. ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน					
3. มีอัตราผลตอบแทนสูง					
4. ได้งานทำที่มีความมั่นคงและมีสวัสดิการดี					
5. โอกาสตกงานมีน้อย					
6. มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานสูง					
7. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพอิสระได้					
8. สามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นได้หลายทาง					
ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว					
1. มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ					
2. ต้องการที่จะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์จากสถาบัน					
3.อยากได้การยอมรับจากบุคคลอื่นๆ เช่น ครอบครัว สังคม					
4. สามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล					
5. สร้างความภูมิใจให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล					
ปัจจัยด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ					
1. ด้วยตนเอง					
2. ตามความต้องการของผู้ปกครอง					
3. ตามคำแนะนำของครูแนะแนวหรืออาจารย์					
4. ตามเพื่อน					
5. ตามรุ่นพี่ที่เคยจบจากสถาบันเดียวกัน					
6. ตามคำแนะนำของญาติ					
7. ตามกระแสนิยมในยุคปัจจุบัน					
8. ตามสื่อโฆษณาต่างๆ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่างๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณ